

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์
ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

โดย

นางสาวพิชญา ชัยณรงค์เดชากุล

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2557

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์
ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

โดย

นางสาวพิชญา ชัยณรงค์เดชากุล

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2557
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

FACTORS INFLUENCING DECISION TO INVESTMENT IN STOCK
EXCHANGE OF THAILAND OF LOCAL INDIVIDUAL INVESTORS

BY

MISS PICHAYA CHAINARONGDECHAKUL

AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION
FACULTY OF COMMERCE AND ACCOUNTANCY
THAMMASAT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2014
COPYRIGHT OF THAMMASAT UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

การค้นคว้าอิสระ

ของ

นางสาวพิชญา ชัยณรงค์เดชากุล

เรื่อง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

เมื่อ วันที่ 30 APR 2015

ประธานกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นภดล ร่มโพธิ์)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

(รองศาสตราจารย์ ดร.มนวิกา ผดุงสิทธิ์)

คณบดี

(ศาสตราจารย์ ดร.ศิริลักษณ์ โรจนกิจอำนวย)

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของ นักลงทุนทั่วไปในประเทศ
ชื่อผู้เขียน	นางสาวพิชญา ชัยณรงค์เดชากุล
ชื่อปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
คณะ/มหาวิทยาลัย	คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาค้นคว้าอิสระ	รองศาสตราจารย์ ดร.มนวิภา ผดุงสิทธิ์
ปีการศึกษา	2557

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในการเลือกลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ รวมถึงศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ทั้งปัจจัยการลงทุน และปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ (เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ) ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ การศึกษาการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Method) โดยประชากรที่ทำการศึกษา คือ นักลงทุนทั่วไปที่เคยลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยทำการสำรวจผ่านแบบสอบถาม และได้รับข้อมูลแบบสอบถามตอบกลับที่มีความสมบูรณ์รวมทั้งสิ้น 416 ชุด

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักลงทุนส่วนใหญ่เลือกลงทุนในหุ้นสามัญมากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 88.22 และมีประสบการณ์ในการลงทุนมากกว่า 1 – 3 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.99 ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะใช้บัญชีประเภทบัญชีเงินฝาก (Cash balance account) ในการลงทุน คิดเป็นร้อยละ 62.26 และมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนเพื่อสร้างผลตอบแทนให้สูงขึ้นมากที่สุด โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความถี่ในการซื้อ หรือ ขายหลักทรัพย์ทุกเดือน คิดเป็นร้อยละ 29.57 อันดับสองคือ ซื้อ หรือ ขายทุกสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 25.96 และใช้แหล่งเงินทุนในการลงทุนจากเงินออมส่วนที่เหลือจากการใช้จ่ายมากถึงร้อยละ 92.31

นอกจากนี้ ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ประกอบด้วยปัจจัยจำนวน 3 ปัจจัย ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ ปัจจัยด้านการวิเคราะห์ข้อมูลการลงทุนด้วยตนเอง ปัจจัยด้านคำแนะนำการลงทุน และปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ในการลงทุน ในส่วนการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับลักษณะทาง

ประชากรศาสตร์ที่ต่างกันในด้านเพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพพบว่า ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่ต่างกันและส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ที่ต่างกัน มีเพียงปัจจัยด้านระดับการศึกษาเท่านั้น

คำสำคัญ: ลงทุน, ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สามารถสำเร็จลุล่วงและประสบความสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์จาก รองศาสตราจารย์ ดร.มนวิภา ผดุงสิทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่ได้กรุณา สละเวลาให้คำปรึกษาและข้อแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาวิจัย รวมถึง รองศาสตราจารย์ ดร.นภดล ร่มโพธิ์ ที่ได้ให้เกียรติเป็นกรรมการ ซึ่งได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่เป็น ประโยชน์ ส่งผลให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ทุกท่านที่ได้ให้ ความรู้ต่างๆ ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาใช้ในงานวิจัยฉบับนี้ ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ได้สละ เวลาในการตอบแบบสอบถามสำหรับงานวิจัยนี้ รวมถึงกำลังใจและความช่วยเหลือต่างๆ จากครอบครัว รุ่งพี รุ่งน้อง และเพื่อนๆ ทุกคน ตลอดจนพี่ๆ เจ้าหน้าที่โครงการทุกท่าน ในหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหاسبัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ส่งผลให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จ ลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการ ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ตลอดจนบุคคลอื่นๆ ที่สนใจ อนึ่งหากงานวิจัยฉบับนี้มีข้อบกพร่องประการ ใด ผู้วิจัยต้องขออภัยมา ณ ที่นี้

นางสาวพิชญา ชัยณรงค์เดชากุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(8)
สารบัญภาพ	(9)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามวิจัย	7
1.3 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	7
1.4 ขอบเขตงานวิจัย	7
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
1.6 นิยามศัพท์	8
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
2.1 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน	10
2.1.1 การลงทุน (Investment)	10
2.1.2 จุดมุ่งหมายการลงทุน	11
2.1.3 ประเภทของผลิตภัณฑ์ทางการเงิน	13
2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ลงทุน	9
2.2.1 ทฤษฎีพฤติกรรมของนักลงทุนและความเสี่ยงจากการลงทุน	16

2.2.2 ทฤษฎีความเสี่ยงและอัตราผลตอบแทน	18
2.2.3 ทฤษฎีความเสี่ยงของการลงทุนในหลักทรัพย์	19
2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ	21
2.3.1 ความหมายของการตัดสินใจ (Decision making)	21
2.3.2 ทฤษฎีการตัดสินใจ	22
2.3.3 กระบวนการตัดสินใจ (Process of decision making)	22
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
2.4.1 ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการลงทุน	24
2.4.2 ปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร	25
2.4.3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเมือง	26
2.4.4 ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ในการลงทุน	26
2.4.4 ปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์	27
2.5 สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย	29
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	31
3.1 ระเบียบวิธีวิจัย	31
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	31
3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	32
3.4 สมมติฐานการวิจัย	33
3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย	34
3.6 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	35
3.7 การเก็บรวบรวมข้อมูล	35
3.8 การวิเคราะห์ข้อมูล	35
3.8.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive statistic)	36
3.8.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential statistic)	36
บทที่ 4 ผลการวิจัยและอภิปรายผล	37
4.1 ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม	38
4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของผู้ตอบแบบสอบถาม	40

4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ	44
4.4 การวิเคราะห์ปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์กับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ	47
4.4.1 เพศกับระดับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์	48
4.4.2 อายุกับระดับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์	48
4.4.2 ระดับการศึกษากับระดับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์	49
4.4.4 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับระดับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์	50
4.4.5 อาชีพกับระดับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์	51
4.5 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ	52
4.5.1 การวิเคราะห์ความเหมาะสมตัวแปรอิสระ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัย	53
4.5.2 การวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis)	54
4.5.3 การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงเส้น (Multiple Regression)	57
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	65
5.1 สรุปผลการวิจัย	65
5.1.1 ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง	65
5.1.2 พฤติกรรมในการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ	65
5.1.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ	66
5.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ประกอบการ	68
5.3 ข้อจำกัดในการวิจัย	69
5.4 ข้อเสนอแนะงานวิจัยต่อเนื่อง	69

	(7)
รายการอ้างอิง	70
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก แบบสอบถามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ	74
ภาคผนวก ข รายละเอียดผลการวิเคราะห์จากโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS	81
ประวัติผู้เขียน	84

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม	38
4.2 ประเภทของบัญชีที่ใช้ในการลงทุน	40
4.3 ความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์โดยประมาณ	41
4.4 แหล่งที่มาของเงินทุน	42
4.5 ประสบการณ์ในการลงทุน	42
4.6 ประเภทของหลักทรัพย์ที่เลือกลงทุน	43
4.7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละตัววัด	44
4.8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการตัดสินใจ	47
4.9 ผลการวิเคราะห์เพศกับระดับการตัดสินใจลงทุน	48
4.10 ผลการวิเคราะห์อายุกับระดับการตัดสินใจลงทุน	49
4.11 ผลการวิเคราะห์ระดับการศึกษากับระดับการตัดสินใจลงทุน	50
4.12 ผลการวิเคราะห์รายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับระดับการตัดสินใจลงทุน	51
4.13 ผลการวิเคราะห์อาชีพกับระดับการตัดสินใจลงทุน	52
4.14 ค่า KMO และ Bartlett's Test	54
4.15 เปรียบเทียบปัจจัยและตัวแปรที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม และการทำการทำการวิเคราะห์ปัจจัย	55
4.16 ประสิทธิภาพของสมการถดถอยตามวิธี Enter Regression ในการวิเคราะห์ การถดถอยระหว่างการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์และปัจจัยทั้ง 6 ตัว	58
4.17 ผลการวิเคราะห์สมมติฐานในภาพรวมของสมการถดถอยตามวิธี Enter Regression ในการวิเคราะห์ การถดถอยระหว่างการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ และปัจจัยทั้ง 6 ตัว	58
4.18 สมการถดถอยที่ได้ในแต่ละขั้นตอนตามวิธี Enter Regression ในการวิเคราะห์ การถดถอยระหว่างการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์และปัจจัยทั้ง 6 ตัว	59

สารบัญภาพ

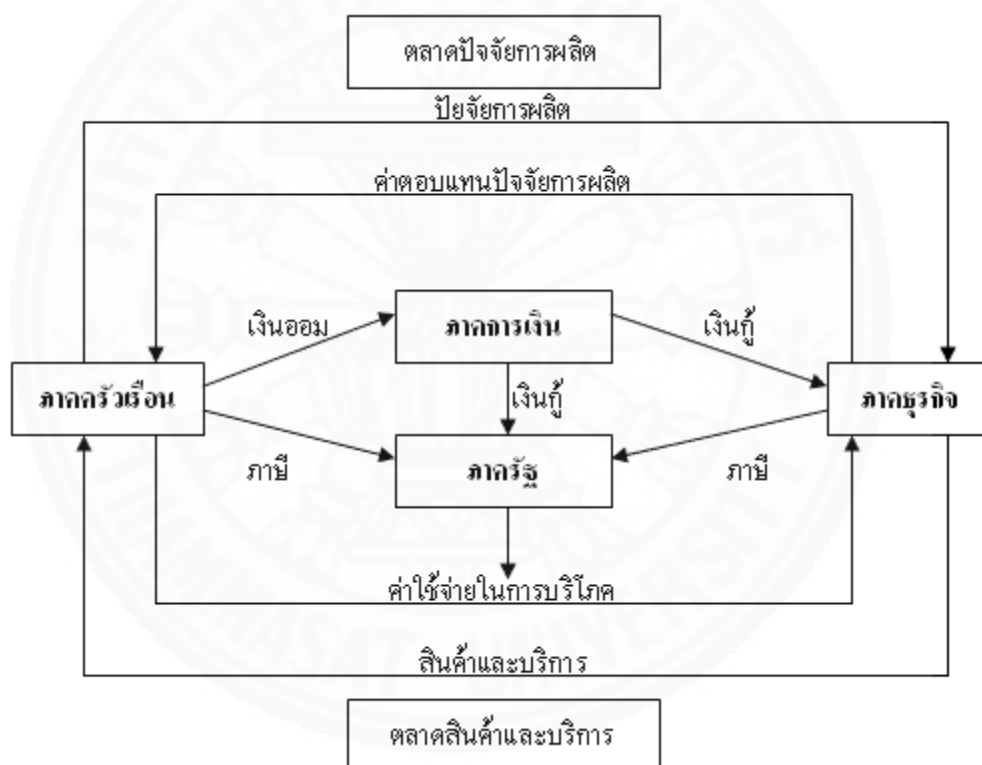
ภาพที่	หน้า
1.1 ระบบเศรษฐกิจ	1
1.2 แผนภาพโครงสร้างระบบการเงินไทย	3
1.3 มูลค่าการซื้อขายแบ่งตามกลุ่มนักลงทุน ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2557 – 31 ธันวาคม 2557	6
2.1 แสดงอรรถประโยชน์ของนักลงทุนที่หลีกเลี่ยงความเสี่ยง	16
2.2 แสดงอรรถประโยชน์ของนักลงทุนที่ชอบความเสี่ยง	17
2.3 แสดงอรรถประโยชน์ของนักลงทุนที่ไม่สนใจความเสี่ยง	18
2.4 แสดงระดับผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์	19
2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย	30
4.1 วัตถุประสงค์การลงทุน	41

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาคการเงิน เป็นกลไกที่มีความสำคัญของประเทศ เนื่องจากเป็นแหล่งระดมเงินทุนจากภาคครัวเรือนที่มีเงินออม ไปยังผู้ที่ต้องการเงินทุน เช่น ภาคธุรกิจ ทั้งธุรกิจเอกชนและรัฐบาล เพื่อก่อให้เกิดการผลิตและการจ้างงาน ซึ่งจะเป็นแรงผลักดันที่สำคัญที่จะทำให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศสามารถพัฒนาและมีเสถียรภาพต่อไปในอนาคตได้

ภาพที่ 1.1 ระบบเศรษฐกิจ

ที่มา: กระแสการหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ (2549, สืบค้นจาก

[http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=theshadow&month=13-10-](http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=theshadow&month=13-10-2006&group=11&gblog=3)

2006&group=11&gblog=3, วันที่สืบค้น: 10 มกราคม 2558)

จากภาพจำลองของระบบเศรษฐกิจ ภาควิชา ปรินคิปัลส์ (2548, หน้า 21) ได้อธิบายไว้ว่า แบบจำลองของระบบเศรษฐกิจนี้เป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเศรษฐกิจต่างๆ คือ ภาคครัวเรือน รัฐบาล และภาคธุรกิจ โดยภาคครัวเรือนจะเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิต และเป็นผู้บริโภค

ในขณะที่ภาคธุรกิจจะทำหน้าที่เป็นผู้ผลิต โดยรวบรวมปัจจัยการผลิตจากภาคครัวเรือนผ่านตลาด ปัจจัยการผลิตและนำมาผลิตสินค้าและบริการให้แก่ภาคครัวเรือนผ่านตลาดสินค้าและบริการ ซึ่งได้รับค่าตอบแทนในการซื้อขายซึ่งกันและกัน ในขณะที่รัฐบาลจะมีการติดต่อกับทั้งภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจ ผ่านการบริโภคสินค้าและบริการและการจ่ายภาษีของภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจ

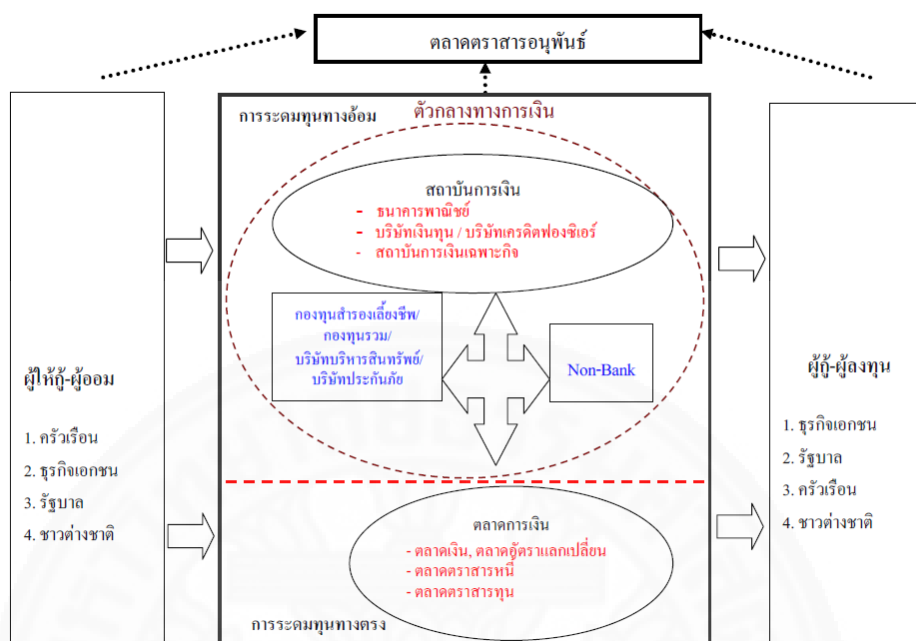
ซึ่งในระบบเศรษฐกิจจะมีผู้ใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้ ทำให้เกิดการออมขึ้น และในขณะเดียวกัน จะมีผู้ที่ใช้จ่ายมากกว่ารายได้ ส่งผลให้เกิดการกู้ยืมเงินขึ้น โดยภาคการเงินจะเป็นสื่อกลางระหว่างผู้ออมและผู้ต้องการเงินออม

ทั้งนี้ ภาคเศรษฐกิจการเงินของประเทศไทย (Financial Sector) มีหน้าที่เป็นตัวกลางเชื่อมโยงระหว่างผู้มีเงินออมและผู้ลงทุน กับภาคธุรกิจที่มีความต้องการเงินในการดำเนินกิจการ โดยช่องทางในการระดมเงินออมในปัจจุบันแบ่งออกเป็น 2 ช่องทาง ดังนี้

1. การระดมและจัดสรรเงินทุนผ่านตลาดทุน โดยไม่ผ่านตัวกลางทางการเงิน หรือที่เรียกว่า การระดมทุนทางตรง (Direct financing) ซึ่งผู้มีเงินออมสามารถปล่อยกู้ หรือลงทุนได้โดยตรงในตลาดทุน ด้วยการซื้อหลักทรัพย์ที่ออกโดยผู้ที่ต้องการเงินทุน ซึ่งการลงทุนดังกล่าว ผู้ตัดสินใจลงทุนต้องยอมรับความเสี่ยงในการลงทุนนี้เอง

2. การระดมและจัดสรรเงินทุนโดยผ่านตัวกลางทางการเงิน หรือที่เรียกว่า การระดมทุนทางอ้อม (Indirect financing) ตัวกลางทางการเงิน เช่น ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน สถาบันการเงินเฉพาะกิจ เป็นต้น ซึ่งตัวกลางทางการเงินจะเป็นผู้ระดมเงินออมจากภาคครัวเรือนและปล่อยสินเชื่อให้กับผู้ที่ต้องการเงินทุน โดยตัวกลางทางการเงินนี้จะมีการประเมินความเสี่ยงในการให้สินเชื่อของผู้ที่ต้องการเงิน และการระดมทุนเช่นนี้ ตัวกลางทางการเงินจะเป็นผู้รับความเสียหายจากการผิดนัดชำระหนี้จากการให้สินเชื่อแทนผู้มีเงินออมส่วนหนึ่ง

แผนภาพโครงสร้างระบบการเงินไทย

ภาพที่ 1.2 แผนภาพโครงสร้างระบบการเงินไทย

ที่มา: ระบบการเงินไทย, ธนาคารแห่งประเทศไทย (2551, สืบค้นจาก http://www.bot.or.th/Thai/FinancialInstitutions/FIStructure/FI_System/THFISYS/Documents/Thai_FISystem.pdf, วันที่สืบค้น: 10 มกราคม 2558)

จากภาพ แสดงถึง ความสำคัญของระบบการเงิน ซึ่งเป็นกลไกในการจัดสรรทรัพยากรระหว่างภาคเศรษฐกิจจากผู้ที่มีเงินออมไปยังผู้ที่ต้องการเงินทุน ซึ่งจะก่อให้เกิดการลงทุน การผลิต และการจ้างงาน อันเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญที่ทำให้เศรษฐกิจของประเทศเจริญเติบโตและมีเสถียรภาพ ทั้งนี้ ระบบสถาบันการเงินที่มีประสิทธิภาพ จะช่วยส่งเสริมหน้าที่ของระบบการเงินให้สามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่น (ธาริษา วัฒนเกส, 2549, อ้างถึงใน ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2551)

นอกจากหน้าที่ในการระดมเงินทุนแล้ว ภาคเศรษฐกิจการเงินยังมีความสำคัญในด้านอื่นๆ เช่น

1. การชำระราคาสินค้าและบริการ (Clearing and settlement) เช่น บริการ Letter of credit, ระบบโอนเงินอิเล็กทรอนิกส์ และบริการรับฝากหลักทรัพย์ (Custodian service) เป็นต้น
2. การบริหารความเสี่ยง (Risk management) เช่น การทำประกันประเภทต่างๆ, การจำกัดความเสี่ยงด้วยตราสารอนุพันธ์, การกำจัดความเสี่ยง (Hedging) ด้วยสัญญาซื้อขายสินทรัพย์ล่วงหน้า เป็นต้น

องค์ประกอบของภาคเศรษฐกิจการเงิน (ธาริษา วัฒนเกส, 2549, อ้างถึงใน ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2551)

- สถาบันการเงิน (Financial institution) การระดมเงินทุนผ่านสถาบันการเงินจะเป็นการระดมทุนทางอ้อม โดยสถาบันการเงินในประเทศไทย ประกอบด้วย

ธนาคารพาณิชย์

บริษัทเงินทุน

บริษัทเครดิตฟองซิเอร์

สถาบันการเงินเฉพาะกิจ

สถาบันการเงินประเภทให้สินเชื่อรายย่อย เช่น สหกรณ์ออมทรัพย์ โรงรับจำนำ เป็นต้น

- ตลาดตราสารหนี้และตลาดตราสารทุน

ตลาดตราสารหนี้และตราสารทุนเป็นตัวกลางในการระดมและจัดสรรเงินทุนโดยไม่ผ่านตัวกลางทางการเงิน ซึ่งผู้ลงทุนจะต้องรับความเสี่ยงในการลงทุนเอง และเป็นตลาดรอง (Secondary market) ในการซื้อขายเพื่อเป็นการสร้างสภาพคล่องให้กับนักลงทุน โดยแบ่งตลาดออกเป็น 2 ประเภท

1. ตลาดแรก หรือตลาดหลักทรัพย์ออกใหม่ (Primary market / New issue market) คือ ตัวกลางที่มีการเสนอขายหลักทรัพย์ที่ออกใหม่ครั้งแรก แก่นักลงทุนทั่วไป ทั้งประเภทบุคคลและนิติบุคคล ตัวอย่างหลักทรัพย์ที่ออกจำหน่ายในรูปแบบดังกล่าว ได้แก่ หุ้นสามัญ หุ้นกู้ พันธบัตร เป็นต้น

2. ตลาดรอง หรือตลาดซื้อขายหลักทรัพย์ (Secondary market / Trading market) คือ ตัวกลางในการติดต่อซื้อขายหลักทรัพย์ที่ไม่ใช่การซื้อขายครั้งแรก โดยการซื้อขายในตลาดรองเป็นเพียงการโอนเปลี่ยนมือผู้ถือหลักทรัพย์ ดังนั้น ตลาดรองจึงไม่ใช่การระดมทุนจากนักลงทุน แต่จะทำหน้าที่ในการสนับสนุนการระดมเงินออมในตลาดแรก และเป็นการสร้างความมั่นใจให้นักลงทุนที่ลงทุนในหลักทรัพย์ ว่าหลักทรัพย์นั้นสามารถเปลี่ยนสภาพเป็นเงินสดได้ นอกจากนี้ ตลาดรองยังมีความสำคัญในแง่ของการช่วยกระตุ้นให้ตลาดแรกเติบโตได้อย่างยั่งยืนอีกด้วย ตลาดรองของประเทศไทย มีการซื้อขายแลกเปลี่ยนหลักทรัพย์หลายประเภท ดังนี้

หุ้นสามัญ (Common stock)

หุ้นบุริมสิทธิ (Preferred stock)

หุ้นกู้ (Debenture / Bond) คือ ตราสารที่บริษัทเอกชนที่จดทะเบียนออก เพื่อการกู้เงินระยะยาวจากนักลงทุน ผู้ถือหุ้นกู้จะมีฐานะเป็นเจ้าของหนี้ของกิจการ บริษัทผู้ออกจะต้องจ่ายผลตอบแทนเป็นดอกเบี้ยตามระยะเวลาและอัตราที่กำหนดไว้

หุ้นกู้แปลงสภาพ (Convertible debenture / Bond) คือหุ้นกู้ที่มีคุณสมบัติพิเศษ คือ ผู้ถือสามารถใช้สิทธิเปลี่ยนหุ้นกู้แปลงสภาพเป็นหุ้นสามัญได้ตามราคาที่กำหนด ในระยะเวลาที่กำหนด

ใบสำคัญแสดงสิทธิในการซื้อขายหุ้นสามัญ (Warrant) คือ หลักทรัพย์ที่ผู้ถือสามารถใช้สิทธิซื้อหุ้นสามัญใหม่ของบริษัทผู้ออกได้ในราคาและช่วงเวลาที่กำหนด โดยหากไม่ใช้สิทธิในช่วงเวลาที่กำหนด สิทธิในการซื้อดังกล่าวจะหมดอายุทันที

หน่วยลงทุน (Unit trust) คือ ตราสารแสดงสิทธิในโครงการจัดการลงทุนต่างๆ

พันธบัตรรัฐบาล (Government bond) คือ หลักทรัพย์ที่องค์กรของรัฐ หรือ รัฐวิสาหกิจเป็นผู้ออก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการกู้ยืมเงินจากนักลงทุน พันธบัตรรัฐบาลเป็น หลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงน้อย เนื่องจากไม่มีความเสี่ยงในการผิดนัดชำระหนี้ (Default risk) พันธบัตร รัฐบาลจะมีการกำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้เป็นผลตอบแทนแก่นักลงทุน โดยต้องจ่ายดอกเบี้ยตาม ระยะเวลาและอัตราที่กำหนด

ตลาดรองของประเทศไทย (สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาด หลักทรัพย์, 2548) ประกอบด้วย

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ถือเป็นตลาดรองหลักสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ ตามที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ. หลักทรัพย์ฯ เปิดทำการครั้งแรกในวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2518 โดย นอกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) แล้ว ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยยังมีการจัด ให้มีหน่วยธุรกิจย่อยเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ คือ ตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) ซึ่งเป็น ตลาดรองสำหรับการระดมทุนให้แก่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs) และตลาดตราสารหนี้ (Bond Electronic Exchange: BEX) ซึ่งเป็นตลาดรองสำหรับการซื้อขายตราสารหนี้ เพื่อพัฒนา ตลาดตราสารหนี้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ตลาดรองสำหรับการซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ปัจจุบัน ได้มีการจัดตั้ง บริษัท ตลาดอนุพันธ์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นบริษัทย่อยของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อเป็นศูนย์กลางในการซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (Futures exchange)

โดยจากสถิติการซื้อขายแบ่งตามกลุ่มนักลงทุนตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2557 - 31 ธันวาคม 2557 รายงานสถิติโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า มูลค่าการซื้อขายแบ่งตาม กลุ่มนักลงทุน ดังนี้

หน่วย: ล้านบาท

นักลงทุน	ซื้อ		ขาย		สุทธิ	
	มูลค่า	%	มูลค่า	%	มูลค่า	%
สถาบันในประเทศ	1,007,717.00	9.89	936,293.07	9.19	71,423.94	-
บัญชีบริษัทหลักทรัพย์	964,781.67	9.46	961,200.05	9.43	3,581.63	-
นักลงทุนต่างประเทศ	2,215,390.08	21.73	2,251,974.55	22.09	-36,584.47	-
นักลงทุนทั่วไปในประเทศ	6,005,290.31	58.91	6,043,711.40	59.29	-38,421.09	-

ภาพที่ 1.3 มูลค่าการซื้อขายแบ่งตามกลุ่มนักลงทุน ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2557 – 31 ธันวาคม 2557

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2558)

ซึ่งสถิติการซื้อขายแบ่งตามกลุ่มนักลงทุนแสดงให้เห็นว่า มูลค่าการซื้อขายของกลุ่มนักลงทุนทั่วไปในประเทศมีมูลค่าการซื้อขายที่มากเป็นอันดับหนึ่ง โดยมีสัดส่วนมูลค่าการซื้อขายอยู่ที่ร้อยละ 58.91 และสัดส่วนมูลค่าการขายอยู่ที่ร้อยละ 59.29

จากความสำคัญของภาคการเงินที่มีต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศและมูลค่าการซื้อขายในปี พ.ศ. 2557 ส่งผลให้ทั้งภาครัฐและเอกชนมีการส่งเสริมให้ภาคครัวเรือนหรือกลุ่มนักลงทุนทั่วไปตระหนักถึงความสำคัญของการออมและการลงทุน ผ่านการประชาสัมพันธ์ การรณรงค์ในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น กิจกรรม SET in The City โดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, งานมหกรรมการเงิน (Money Expo) ที่มีการจัดขึ้นในทุกๆ ปี โดยวารสารการเงินธนาคาร ซึ่งเป็นนิตยสารในเครือบริษัท มีเดีย แอสซิเอต จำกัด และการจำลองการซื้อขายหลักทรัพย์ หรือที่รู้จักกันในชื่อ Click2Win เพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับนักลงทุนที่จะทดลองส่งคำสั่งซื้อ – ขาย ก่อนการลงทุนจริง ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องในตลาด อาทิ ตลาดหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์ เริ่มให้ความสนใจกับกลุ่มนักลงทุนทั่วไปในประเทศมากขึ้น แต่ยังคงให้ความสำคัญกับนักลงทุนต่างประเทศและนักลงทุนสถาบันที่มากกว่า เนื่องจาก มูลค่าการซื้อขายต่อนักลงทุนต่างประเทศและนักลงทุนสถาบัน 1 ราย มักมีมูลค่าสูง เมื่อเทียบกับมูลค่าการซื้อขายของนักลงทุนรายทั่วไป 1 ราย

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ เพื่อเป็นประโยชน์แก่ตลาดหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์ รวมถึงบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ในการใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาตลาดหลักทรัพย์ของประเทศไทยให้มีเสถียรภาพและส่งผลในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

1.2 คำถามวิจัย

1.2.1 ปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

1.2.2 ปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ (เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ) มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศหรือไม่

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในการเลือกลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

1.3.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

1.3.3 เพื่อศึกษาลักษณะส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

1.4 ขอบเขตของงานวิจัย

งานวิจัยนี้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ โดยมุ่งเน้นศึกษาปัจจัยที่นักลงทุนใช้ในการตัดสินใจลงทุน ได้แก่ ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเมือง ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ในการลงทุน รวมไปถึงปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักลงทุนทั่วไปในประเทศ ที่เคยลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การเก็บข้อมูลจะใช้แบบสอบถาม โดยช่วงเวลาที่ทำการศึกษาวิจัย คือ เดือนกุมภาพันธ์ 2558 – มีนาคม 2558

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลของงานวิจัยครั้งนี้ จะเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ที่มุ่งเน้นเกี่ยวกับการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ซึ่งประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ มีดังต่อไปนี้

1.5.1 ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจสามารถนำข้อมูลไปใช้ ให้ตอบสนองต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนทั่วไปได้ดียิ่งขึ้น

1.5.2 ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนในการเลือกลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เพื่อให้ตลาดหลักทรัพย์สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจของประเทศให้ดียิ่งขึ้น

1.5.3 ทำให้ทราบลักษณะส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เพื่อบริษัทหลักทรัพย์สามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการพัฒนากลยุทธ์ต่างๆ ให้ตรงตามพฤติกรรมของนักลงทุน เพื่อเป็นการขยายฐานลูกค้าและเป็นการเพิ่มปริมาณการลงทุน ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ

1.6 นิยามศัพท์

1.6.1 ดัชนีราคาหุ้นหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET index) หมายถึง ดัชนีที่สะท้อนการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ทั้งหมด (Composite index) โดยใช้การคำนวณแบบถ่วงน้ำหนักด้วยมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด และมีวันที่ 30 เมษายน 2518 เป็นวันฐาน ซึ่งค่าดัชนีเริ่มต้น คือ 100 จุด (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2556)

1.6.2 บริษัทหลักทรัพย์ หรือโบรกเกอร์ (Broker) คือ บริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจการเป็นนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ที่ได้ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์ฯ และเข้าเป็น “บริษัทสมาชิก” ของตลาดหลักทรัพย์ฯ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ทำให้สามารถส่งคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์เข้าสู่ระบบซื้อขาย ของตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้โดยตรง (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2556)

1.6.3 ตราสารทุน หมายถึง ตราสารที่กิจการออกให้แก่ผู้ถือ เพื่อระดมเงินทุนไปใช้ในการกิจการ ผู้ถือตราสารทุนจะมีฐานะเป็นเจ้าของร่วมกิจการ ทั้งมีส่วนได้ส่วนเสียหรือมีสิทธิในทรัพย์สิน และส่วนแบ่งกำไรของกิจการและมีโอกาสจะได้รับผลตอบแทนเป็นเงินปันผล ตราสารทุน ได้แก่ หุ้นสามัญ ใบสำคัญแสดงสิทธิหรือวอแรนท์ ฯลฯ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2556)

1.6.4 ตราสารหนี้ หมายถึง สัญญาแสดงความเป็นหนี้ ระหว่างผู้ออกหรือผู้กู้ และผู้ซื้อหรือเจ้าหนี้ และมีอายุจำกัด (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2556)

1.6.5 นักลงทุนทั่วไปในประเทศ (Retail investors / Local investors) หมายถึง บุคคลธรรมดาและประชาชนทั่วไปที่มีสัญชาติไทย และมีความประสงค์ที่จะลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แสดงความจำนงเป็นลูกค้าโดยเปิดบัญชีซื้อ/ขาย เพื่อซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านบริษัทหลักทรัพย์ จำกัด ซึ่งเป็นสมาชิกของตลาดหลักทรัพย์ฯ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2556)

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทบทวนวรรณกรรมเป็นการศึกษางานวิจัย บทความ ตำราทางวิชาการ ทฤษฎีและ ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในและกรอบในการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- 2.1 ข้อมูลเกี่ยวข้องกับการลงทุน
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ลงทุน
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน

2.1.1 การลงทุน (Investment)

การลงทุน หมายถึง การนำเงินที่เก็บสะสมไปสร้างผลตอบแทนที่สูงกว่าการออม โดยการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล หรือหลักทรัพย์ต่างๆ ซึ่งจะมีความเสี่ยงที่สูงขึ้น (Thaimutualfund, 2557: ออนไลน์) หรือการซื้ออสังหาริมทรัพย์หรือหลักทรัพย์ของบุคคล หรือสถาบัน ซึ่งให้ผลตอบแทน เป็นสัดส่วนกับความเสี่ยงตลอดเวลาอันยาวนาน ประมาณ 10 ปี แต่อย่างต่ำ ไม่ต่ำกว่า 3 ปี (เพชร ชุมทรัพย์, 2544, หน้า 1-2)

โดยการลงทุนแบ่งเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 3 ประเภท ดังนี้

2.1.1.1 การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer investment) การลงทุน ของผู้บริโภคเป็นเรื่องเกี่ยวกับการซื้อสินค้าประเภทคงทนถาวร (Durable goods) เช่น รถยนต์ เครื่องดูดฝุ่น เครื่องซักผ้า เป็นต้น การลงทุนในลักษณะนี้ไม่ได้หวังกำไรในรูปของตัวเงิน แต่ผู้ลงทุน หวังความพอใจในการใช้ทรัพย์สินเหล่านั้นมากกว่า

การซื้อบ้านเป็นที่อยู่อาศัยถือได้ว่าเป็นการลงทุนอย่างหนึ่งของผู้บริโภค หรือที่ เรียกว่าลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ (Real estate investment) เงินที่จ่ายซื้อเป็นเงินที่ได้จากการออม การซื้อบ้านเป็นที่อยู่อาศัย นอกจากจะให้ความพอใจแก่เจ้าของแล้ว ในกรณีที่อุปสงค์ (Demand) ใน ที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้นมากกว่าอุปทาน (Supply) มูลค่าของบ้านที่ซื้อไว้อาจสูงขึ้น หากขายจะได้กำไร ซึ่ง ถือได้ว่าเป็นเพียงผลพลอยได้

2.1.1.2 การลงทุนในธุรกิจ (Business or economic investment) การ

ลงทุนในความหมายเชิงธุรกิจ หมายถึง การซื้อทรัพย์สินเพื่อประกอบธุรกิจหารายได้ โดยหวังว่าอย่างน้อยที่สุดรายได้ที่ได้นี้เพียงพอที่จะชดเชยกับความเสี่ยงในการลงทุน มีข้อสังเกตว่า เป้าหมายในการลงทุนของธุรกิจ คือ กำไร กำไรจะเป็นตัวดึงดูดใจผู้ลงทุนนำเงินมาลงทุน การลงทุนในความหมายนี้กล่าวโดยสรุปได้ว่าเป็นการนำเงินออม (Saving) เงินที่สะสมไว้ (Accumulated fund) และ/หรือเงินกู้ยืมจากธนาคาร (Bank credit) มาลงทุน เพื่อจัดสร้างหรือจัดหาสินค้าประเภททุน ซึ่งประกอบด้วยเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ และสินทรัพย์ประเภทอสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ลงทุนในที่ดิน โรงงาน อาคาร สิ่งปลูกสร้าง เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ผลิตสินค้าและบริการ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ธุรกิจที่ลงทุนในสินทรัพย์เหล่านี้ มุ่งหวังกำไรจากการลงทุนเป็นผลตอบแทน

2.1.1.3 การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or securities investment)

การลงทุนตามความหมายทางการเงินหรือการลงทุนในหลักทรัพย์ เป็นการซื้อสินทรัพย์ (Asset) ในรูปของหลักทรัพย์ (Securities) เช่น พันธบัตร (Bond) หุ้นกู้ หรือหุ้นสามัญ (Stock) การลงทุนในลักษณะนี้เป็นการลงทุนทางอ้อม ซึ่งแตกต่างจากการลงทุนในธุรกิจ ผู้มีเงินออมเมื่อไม่ต้องการที่จะเป็นผู้ประกอบธุรกิจเอง เนื่องจาก ความเสี่ยง หรือผู้ออมเองยังมีเงินไม่มากพอ ผู้ลงทุนอาจนำเงินที่ออมได้จะมากหรือน้อยก็ตาม ไปซื้อหลักทรัพย์ที่เขาพอใจที่จะลงทุน โดยได้ผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยหรือเงินปันผลแล้วแต่ประเภทหลักทรัพย์ที่ลงทุน นอกจากนี้ ผู้ลงทุนอาจได้ผลตอบแทนอีกลักษณะหนึ่ง คือ กำไรจากการขายหลักทรัพย์ (Capital gain) หรือขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ (Capital loss) อัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนได้จากการลงทุน เรียกว่า Yield ซึ่งไม่ได้หมายถึงอัตราดอกเบี้ย หรือเงินปันผลที่ได้รับเพียงอย่างเดียว แต่ได้คำนึงถึงกำไรจากการขายหลักทรัพย์หรือขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ที่เกิดขึ้น หรือคาดว่าจะเกิดขึ้น Yield ที่ผู้ลงทุนได้จากการลงทุนจะมากหรือน้อย ย่อมขึ้นอยู่กับความเสี่ยง (Risk) ของหลักทรัพย์ลงทุนนั้นๆ โดยปกติแล้วผู้ลงทุนพยายามเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนสูงสุด ณ ระดับความเสี่ยงหนึ่ง

2.1.2 จุดมุ่งหมายของการลงทุน

เพชรี ชุมทรัพย์ (2544, หน้า 4-5) กล่าวว่า นักลงทุนต่างก็มีจุดมุ่งหมายการลงทุนที่แตกต่างกันไป ตามความต้องการ และภาวะแวดล้อมของนักลงทุนแต่ละท่าน ซึ่งสามารถแบ่งจุดมุ่งหมายได้ ดังนี้

2.1.2.1 ความปลอดภัยของเงินทุน (Securities of principal) ความ

ปลอดภัยของเงินลงทุน นอกจากจะหมายถึงการรักษาเงินลงทุนเริ่มแรกให้คงไว้แล้ว ถ้ามองให้ไกลอีกนิด ยังหมายรวมถึงการป้องกันความเสี่ยงที่ ซึ่งเกิดจากอำนาจซื้อลดลงอันเป็นผลจากภาวะเงินเฟ้ออีกด้วย จากความหมายดังกล่าว การลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีเวลากำหนดคืนเงินในจำนวนที่

แน่นอน ซึ่งได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ และหุ้นบุริมสิทธิ ที่มีกำหนดเวลาไถ่ถอนของบริษัทที่มั่นคง นอกจากนี้ การลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัทที่มั่นคงและกำลังขยายตัวก็อยู่ในความหมายนี้เช่นกัน

2.1.2.2 เสถียรภาพของรายได้ (Stability of income) ผู้ลงทุนมักจะลงในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้สม่ำเสมอ ทั้งนี้ เนื่องจากรายได้ที่สม่ำเสมอ เช่น ดอกเบี้ย หรือเงินปันผลหุ้นบุริมสิทธิ นอกจากนี้ ดอกเบี้ยหรือเงินปันผลที่ได้รับเป็นประจำ ย่อมมีค่ามากกว่าดอกเบี้ยหรือเงินปันผลที่เขาสัญญาว่าจะให้ในอนาคต ซึ่งมีความไม่แน่นอน

2.1.2.3 ความงอกเงยของเงินลงทุน (Capital growth) โดยทั่วไป ผู้ลงทุนมักตั้งจุดมุ่งหมายไว้ว่า จะพยายามจัดการให้เงินทุนเพิ่มพูนขึ้น ทั้งนี้ ไม่ได้หมายความว่า ความงอกเงยของเงินทุนจะเกิดขึ้นได้จากการลงทุนในหุ้นของบริษัทที่กำลังขยายตัว (Growth stock) เท่านั้น การนำรายได้ที่ได้รับไปลงทุนใหม่ ก็ก่อให้เกิดการงอกเงยของเงินลงทุนได้เช่นกัน ผู้ลงทุนส่วนมากเพิ่มมูลค่าของเงินทุนของเขาโดยการนำดอกเบี้ยและเงินปันผลที่ได้รับไปลงทุนใหม่ ความงอกเงยของเงินทุนนี้ให้ประโยชน์แก่ผู้ลงทุนในแง่ที่ว่า 1) เพื่อปรับฐานะของผู้ลงทุนในระยะยาวให้ดีขึ้น 2) เพื่อรักษาอำนาจซื้อให้คงไว้ 3) เพื่อให้การจัดการคล่องตัวขึ้น

2.1.2.4 ความคล่องตัวในการซื้อขาย (Marketability) หมายถึง หลักทรัพย์ที่สามารถซื้อหรือขายได้ง่ายและรวดเร็ว ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับราคา ขนาดของตลาดหลักทรัพย์ที่หุ้นนั้นจดทะเบียน ขนาดของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ จำนวนผู้ถือหุ้น และความสนใจที่ประชาชนทั่วไปมีต่อหุ้นนี้ หุ้นที่มีราคาสูงมักจะขายได้ยากกว่าหุ้นที่มีราคาต่ำกว่า

สถานที่ซื้อขายหุ้นก็มีส่วนสำคัญในความคล่องตัวในการซื้อขาย หุ้นที่ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ที่มีขนาดใหญ่ย่อมขายได้เร็วกว่าหุ้นที่ซื้อขายในตลาดหุ้นเล็ก

หุ้นของบริษัทใหญ่จำหน่ายได้ง่ายกว่าหุ้นของบริษัทเล็ก ทั้งนี้ เนื่องจากบริษัทใหญ่มีหุ้นออกจำหน่ายมาก ทำให้การซื้อขายดำเนินติดต่อกันตลอดเวลา

2.1.2.5 ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที หรือหลักทรัพย์มีสภาพคล่อง (Liquidity) เมื่อหลักทรัพย์ที่ลงทุนมีความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที ความสามารถในการหากำไร (Profitability) ย่อมลดลง ผู้ลงทุนต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีสภาพคล่อง หรือหลักทรัพย์ที่ใกล้เคียงกับเงินสด เพราะหวังว่า หากโอกาสลงทุนที่น่าดึงดูดใจมาถึง เขาจะมีเงินพร้อมที่จะลงทุนได้ทันที การจัดการสำหรับเงินทุนส่วนนี้ ผู้ลงทุนอาจแบ่งส่วนปันส่วนจากเงินลงทุนเพื่อการนี้โดยเฉพาะ หรืออาจใช้เงินปันผลหรือดอกเบี้ยที่ได้รับมาเพื่อซื้อหุ้นใหม่ดังกล่าวก็ได้

2.1.2.6 การกระจายเงินลงทุน (Diversification) วัตถุประสงค์คือ ต้องการกระจายความเสี่ยงและการกระจายความเสี่ยงการลงทุนในหลักทรัพย์ สามารถทำได้ 4 วิธี คือ

1. ลงทุนผสมผสานระหว่างหลักทรัพย์ที่มีหลักประกันในเงินลงทุน และมีรายได้จากการลงทุนแน่นอน กับหลักทรัพย์ที่มีรายได้และราคาเปลี่ยนแปลงขึ้นลงตามภาวะธุรกิจ

2. ลงทุนในหลักทรัพย์หลายๆ อย่างปนกันไป
3. ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีความแตกต่างทางภูมิศาสตร์ เพื่อลดความเสี่ยงเรื่องภัยธรรมชาติ
4. ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีความแตกต่างกันแบบแนวดิ่ง (Vertical) หรือ แบบแนวนราบ (Horizontal) โดยหากเป็นแบบแนวดิ่ง หมายถึงการลงทุนในธุรกิจต่างๆ ตั้งแต่วัตถุดิบไปจนถึงสินค้าสำเร็จรูป และหากเป็นแบบแนวนราบ เป็นการลงทุนในกิจการที่ประกอบธุรกิจในลักษณะเดียวกัน

2.1.2.7 ความพอใจด้านภาษี (Favorable tax status) ฐานะการจ่ายภาษีของผู้ลงทุนเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ผู้บริหารเงินลงทุนต้องให้ความสนใจ ว่าทำอย่างไรจึงจะสามารถรักษารายได้และกำไรจากการขายหลักทรัพย์ (Capital gain) ให้ได้มากที่สุด การจ่ายภาษีในอัตราก้าวหน้าจากเงินได้พึงประเมิน ทำให้ยากในการรักษารายได้นั้นไว้ ผู้ลงทุนอาจเสี่ยงการเสียภาษีเงินได้จากเงินได้พึงประเมินดังกล่าว โดยลงทุนในพันธบัตรที่ได้รับการยกเว้นภาษี หรือซื้อหลักทรัพย์ที่ไม่มีการจ่ายเงินปันผลในช่วงเวลาที่ถือ ซึ่งกฎหมายมีการกำหนดให้เสียภาษี ในขณะที่กำไรจากการขายหลักทรัพย์ไม่ต้องการเสียภาษี

2.1.3 ประเภทของผลิตภัณฑ์ทางการเงิน (สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์, 2553)

2.1.3.1 เงินฝากออมทรัพย์ เป็นการออมเงินระยะสั้น ไม่มีกำหนดระยะเวลาในการฝาก มีสภาพคล่องสูง และมีการจ่ายคืนเมื่อมีการทวงถาม โดยมีการคำนวณดอกเบี้ยเงินฝากเป็นรายวันและแสดงยอดดอกเบี้ยเงินฝากในสมุดเงินฝากออมทรัพย์ปีละ 2 ครั้ง คือ ในเดือนมิถุนายนและเดือนธันวาคม โดยดอกเบี้ยรับที่ต่ำกว่า 20,000 บาทจะไม่เสียภาษี แต่หากเกิน 20,000 บาทจะมีการเสียภาษีร้อยละ 15 ของดอกเบี้ยรับ (จรินทร์ เทศวานิช, 2542, หน้า 106)

2.1.3.2 เงินฝากประจำ เป็นเงินฝากที่มีการกำหนดจำนวนเงินและระยะเวลาในการฝากเงินไว้แน่นอน โดยปกติจะเป็นการฝากประจำประเภท 3 เดือน 6 เดือน 12 เดือน 24 เดือน และ 36 เดือน โดยอัตราดอกเบี้ยตามประกาศของแต่ละสถาบันการเงิน ซึ่งส่วนใหญ่แล้ว หากมีระยะเวลาในการฝากเงินที่ยาวกว่า ย่อมได้รับอัตราดอกเบี้ยที่สูงกว่า โดยดอกเบี้ยรับจะต้องเสียภาษีในอัตราร้อยละ 15 (จรินทร์ เทศวานิช, 2542, หน้า 106)

2.1.3.3 พันธบัตร จัดเป็นหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำ เนื่องจากผู้ออกเป็นหน่วยงานภาครัฐ เช่น กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย หรือเป็นรัฐวิสาหกิจที่มีกระทรวงการคลังค้ำประกัน ทำให้ไม่มีความเสี่ยงด้านเครดิต คือ ไม่ต้องกลัวว่าผู้ออกจะไม่สามารถชำระดอกเบี้ยและเงินต้นได้ แต่ผู้ลงทุนในพันธบัตรก็ยังคงต้องเผชิญกับความเสี่ยงด้านอื่นๆ เช่นเดียวกับการลงทุนในตราสารหนี้ทั่วไป โดยผู้ลงทุนต้องพิจารณาอัตราดอกเบี้ย (Coupon rate)

และอายุพันธบัตร (Maturity) เนื่องจาก อัตราดอกเบี้ยและอายุพันธบัตรจะผันแปรไปในทิศทางเดียวกัน คือพันธบัตรที่มีอายุสั้นมักจะให้อัตราดอกเบี้ยต่ำ ส่วนพันธบัตรที่มีอายุยาวขึ้นก็จะให้อัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้นเพื่อชดเชยการสูญเสียโอกาสในการลงทุนอื่นๆ โดยผู้ถือพันธบัตรต้องจ่ายภาษีร้อยละ 15 ของดอกเบี้ยรับ

2.1.3.4 ตัวเงินคลัง เป็นหลักทรัพย์ที่ออกโดยกระทรวงการคลัง เพื่อกู้ยืมเงินระยะสั้น อายุไม่เกิน 1 ปี โดยมีธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้จัดการขายตัวเงินคลังด้วยวิธีประมูล และมีอัตราขั้นต่ำในการซื้อ ซึ่งโดยทั่วไป ผู้ที่ซื้อตัวเงินคลังได้จะเป็นสถาบันการเงิน กองทุนต่างๆ เท่านั้น

2.1.3.5 หุ้นสามัญ (หลักทรัพย์) จัดเป็นหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูงแต่ก็มีโอกาสให้ผลตอบแทนสูง มูลค่าของหุ้นมักผันผวนขึ้นลงตามสภาวะแวดล้อมที่มากระทบได้ตลอดเวลา ดังนั้น จึงไม่เหมาะกับการลงทุนในระยะเวลายาวๆ เท่าไรนัก แต่หากเป็นการลงทุนในระยะยาว หุ้นมักมีโอกาสให้ผลตอบแทนจากการลงทุนที่สูงกว่าหลักทรัพย์ประเภทอื่น ผู้ลงทุนในหุ้นจะมีฐานะเป็นเจ้าของร่วมในบริษัทที่ลงทุน มีสิทธิในการบริหารงานในบริษัทนั้นผ่านการประชุมผู้ถือหุ้น สำหรับผลตอบแทนการลงทุนในหุ้น จะมาจากเงินปันผลและกำไรจากการซื้อขาย โดยกำไรจากการซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้

2.1.3.6 กองทุนรวมตราสารหนี้ เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่มีเงินลงทุนไม่สูงมากนัก มีการบริหารงานโดยมืออาชีพ คือ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน (บลจ.) ผู้ลงทุนจะได้ประโยชน์ในเรื่องของการกระจายความเสี่ยง เนื่องจากลักษณะของกองทุนรวมที่เอาเงินลงทุนของผู้ลงทุนหลายๆ คนมารวมกันกลายเป็นเงินลงทุนก้อนใหญ่ ทำให้สามารถเข้าถึงการลงทุนในตราสารหนี้ได้หลากหลายประเภท กว่าที่ผู้ลงทุนไปลงทุนเองโดยตรงในตราสารหนี้รายตัว อีกทั้งการซื้อขายกองทุนรวมสามารถทำได้ง่ายและคล่องตัวกว่า

2.1.3.7 กองทุนรวมหุ้น เป็นกองทุนที่เน้นลงทุนในหุ้นเป็นส่วนใหญ่ บางกองทุนอาจลงทุนในหุ้นทั้งร้อยละ 100 แต่บางกองทุนอาจลงทุนในหุ้นเพียงขั้นต่ำร้อยละ 65 นอกจากนี้ ลักษณะของหุ้นที่ลงทุนก็อาจมีความแตกต่างกัน เช่น บางกองทุนเลือกลงทุนในหุ้นที่อยู่ในกลุ่ม SET 50 ซึ่งมีขนาดใหญ่ บางกองทุนเน้นลงทุนในหุ้นที่มีปัจจัยพื้นฐานดี จ่ายเงินปันผลสม่ำเสมอ เป็นต้น ดังนั้น ภายใต้ความเป็นกองทุนรวมหุ้นจึงยังมีกองทุนที่มีระดับความเสี่ยงและโอกาสที่ได้รับผลตอบแทนที่แตกต่างกันได้อีก ข้อดีของกองทุนรวมหุ้น คือ มีการบริหารกองทุนโดยมืออาชีพ และยังใช้เงินจำนวนไม่มาก แต่มีโอกาสลงทุนในหุ้นได้หลากหลาย แต่เงินปันผลที่ได้รับจากกองทุนรวมที่ลงทุนไว้จะต้องเสียภาษีในอัตราร้อยละ 10 ของเงินปันผลที่ได้ นอกจากนี้ ผู้ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นจะไม่สามารถรับสิทธิตามกฎหมายในฐานะผู้ถือหุ้นในบริษัทที่กองทุนรวมไปลงทุน แต่จะได้รับสิทธิออกเสียงหรือลงมติในเรื่องสำคัญของกองทุนรวมเท่านั้น

2.1.3.8 กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (Long term mutual fund: LTF)

กองทุนรวมประเภทนี้มีนโยบายเดียวคือ ลงทุนในหุ้นเป็นหลักเหมือนกองทุนรวมหุ้น แต่มีลักษณะพิเศษที่สามารถนำเงินลงทุนไปหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้ แต่มีข้อจำกัดในเรื่องเงื่อนไขการลงทุน คือ ต้องลงทุนอย่างน้อย 5 ปีปฏิทิน หรือลงทุนได้ไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ในแต่ละปี ภาษีและไม่เกิน 500,000 บาท เป็นต้น

2.1.3.9 กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement mutual fund: RMF)

ที่มีการลงทุนตามนโยบายที่หลากหลายตามระดับความเสี่ยง เช่น RMF พันธบัตร ที่มีระดับความเสี่ยงต่ำ จนกระทั่ง RMF หุ้น ที่มีระดับความเสี่ยงสูง โดยเงื่อนไขการลงทุนของ RMF จะเข้มงวดกว่า LTF เช่น ต้องลงทุนจนถึงอายุ 55 ปี และต้องลงทุนต่อเนื่องทุกปีจึงจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเต็มที่เป็นต้น

2.1.3.10 กองทุนรวมที่ลงทุนในต่างประเทศ (Foreign investment fund:

FIF) เป็นกองทุนรวมที่เน้นลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่าสินทรัพย์สุทธิ โดย ก.ล.ต. กำหนดให้กองทุนต้องลงทุนในประเทศที่มีหน่วยงานกำกับดูแลที่เป็นสมาชิกสามัญของ ก.ล.ต. โลก (IOSCO) หรือในประเทศที่มีตลาดหลักทรัพย์เป็นสมาชิกขององค์กรตลาดหลักทรัพย์โลก (WFE) เพื่อให้เชื่อใจได้ว่า ตลาดหลักทรัพย์และหลักทรัพย์ที่ผู้ลงทุนไปลงทุนนั้น จะได้รับการกำกับดูแลที่ดีในระดับมาตรฐานสากล

2.1.3.11 ออปชั่น (Option) เป็นสัญญาซื้อขายล่วงหน้าประเภทหนึ่ง โดย

ออปชั่นจะเป็นการทำสัญญาระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขาย เพื่อซื้อขายสิทธิที่จะซื้อหรือขายสินค้าอ้างอิงตามจำนวน ราคา และระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา โดยผู้ซื้อสามารถที่จะเลือกใช้สิทธิในการซื้อหรือขายหรือไม่ใช้สิทธิก็ได้ ซึ่งหากผู้ซื้อเลือกใช้สิทธิ ผู้ขายก็มีภาระต้องทำตามสัญญาที่ให้กับผู้ซื้อ ปัจจุบันออปชั่นที่ทำการซื้อขายกันอยู่ใน TFEX ได้แก่ SET50 index options โดยเป็นออปชั่นที่มีสินค้าอ้างอิงคือ ดัชนี SET50 นั่นเอง

2.1.3.12 ใบสำคัญแสดงสิทธิในการซื้อขายหุ้นสามัญ (Warrant) เป็น

หลักทรัพย์ที่มีลักษณะคล้ายกับคอลออปชั่น (Call option) ที่ให้สิทธิแก่ผู้ถือในการซื้อหุ้นอ้างอิงในราคา จำนวน และระยะเวลาการใช้สิทธิที่กำหนด เนื่องจากมูลค่าของ Warrant จะผันแปรขึ้นลงตามราคาหุ้นที่อ้างอิงอยู่ โดยทั่วไปบริษัทจดทะเบียนจะออก Warrant เพื่อใช้ในการระดมทุน โดยมักออกให้กับผู้ถือหุ้นเดิมหรือเสนอขายควบคู่กับหลักทรัพย์อื่นๆ เช่น หุ้นสามัญเพิ่มทุน หุ้นบุริมสิทธิ เพื่อเป็นแรงจูงใจให้การระดมทุนทำได้ง่ายขึ้น ผู้ที่ลงทุนใน Warrant ไม่มีสถานะเป็นเจ้าของบริษัท จึงไม่ได้รับสิทธิต่างๆ เหมือนกับที่ผู้ลงทุนในหุ้น

2.1.3.13 สลากออมสิน เป็นรูปแบบการออมทรัพย์อีกรูปแบบหนึ่งของธนาคาร

เฉพาะกิจ โดยออกแบบการฝากเงินโดยสลากที่ขายเป็นหน่วยตามราคาที่ตั้งไว้ ผู้ฝากสามารถกำหนด

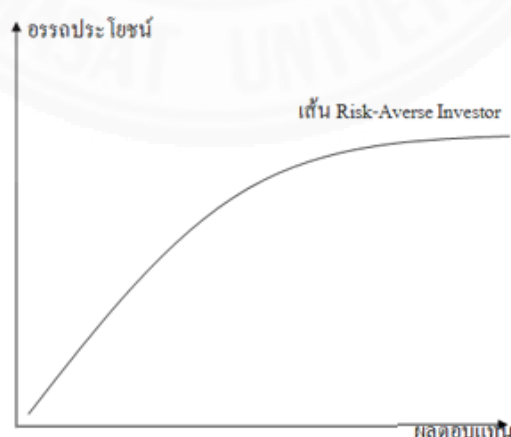
จำนวนหน่วยที่ฝากได้เอง โดยระยะเวลาการฝากอยู่ที่ 3 ปี 5 ปี และในแต่ละเดือนผู้ฝากสามารถนำเลขหน้าสลากมาตรวจผลการออกรางวัลได้ และหากฝากจนครบตามระยะเวลา จะได้ดอกเบี้ยพร้อมเงินต้นตามที่ตราไว้หน้าสลาก

2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ลงทุน

2.2.1 ทฤษฎีพฤติกรรมของนักลงทุนและความเสี่ยงจากการลงทุน (สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2549)

การพิจารณานักลงทุนว่าจะได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนได้มากน้อยเพียงใด จะขึ้นอยู่กับลักษณะของนักลงทุนแต่ละคนสามารถยอมรับผลตอบแทนจากการลงทุน และความเสี่ยงที่แตกต่างกันไป โดยทั่วไปสามารถแบ่งนักลงทุนออกได้ 3 ประเภท คือ นักลงทุนที่หลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk-averse investor) นักลงทุนที่ชอบความเสี่ยง (Risk-loving investor) และนักลงทุนที่ไม่สนใจความเสี่ยง (Risk-neutral investor) (Haugen, 1997, p.134-136, อ้างถึงใน รูปนีย์ นามนิราศภัย, 2556, หน้า 9-11)

2.2.1.1 นักลงทุนที่หลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk-averse investor) นักลงทุนประเภทนี้ในทุกระดับผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้น อรรถประโยชน์ที่เพิ่มขึ้นในอัตราลดน้อยถอยลงเนื่องจากผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้น ทำให้นักลงทุนต้องเผชิญความเสี่ยงที่มากขึ้น และเพราะนักลงทุนประเภทนี้ไม่ชอบความเสี่ยง อรรถประโยชน์ที่เขาได้รับจากการเพิ่มขึ้นของผลตอบแทนจะเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดน้อยถอยลงเมื่อต้องแบกรับความเสี่ยงที่มากขึ้น ซึ่งสามารถแสดงอรรถประโยชน์ของนักลงทุนประเภทนี้ได้ดังภาพ

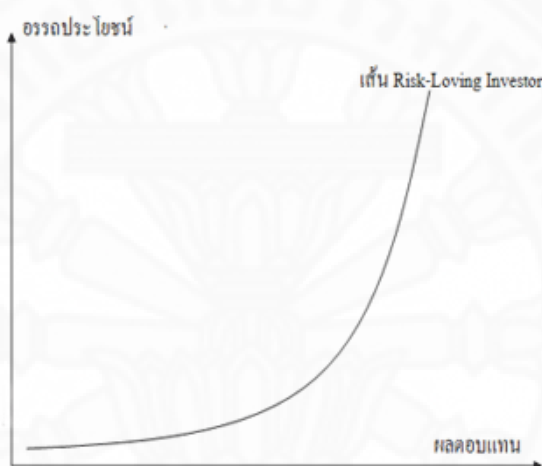
ภาพที่ 2.1 แสดงอรรถประโยชน์ของนักลงทุนที่หลีกเลี่ยงความเสี่ยง

ที่มา: ทฤษฎีพฤติกรรมตัวแทนของนักลงทุน (2551, สืบค้นจาก

<https://salamanderr.wordpress.com>, วันที่สืบค้น: 15 มกราคม 2558)

จากภาพเป็นการแสดงอรรถประโยชน์ของ Risk-averse investor แกนตั้งเป็นอรรถประโยชน์ แกนนอนเป็นผลตอบแทน เส้นกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอรรถประโยชน์และผลตอบแทนในทางบวก เมื่อผลตอบแทนเพิ่มขึ้นอรรถประโยชน์ก็เพิ่มขึ้นแต่จะเห็นว่าความชันของกราฟ จะลดลงเมื่อผลตอบแทนสูงขึ้นกล่าวคืออรรถประโยชน์เพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง เมื่อผลตอบแทนสูงขึ้น

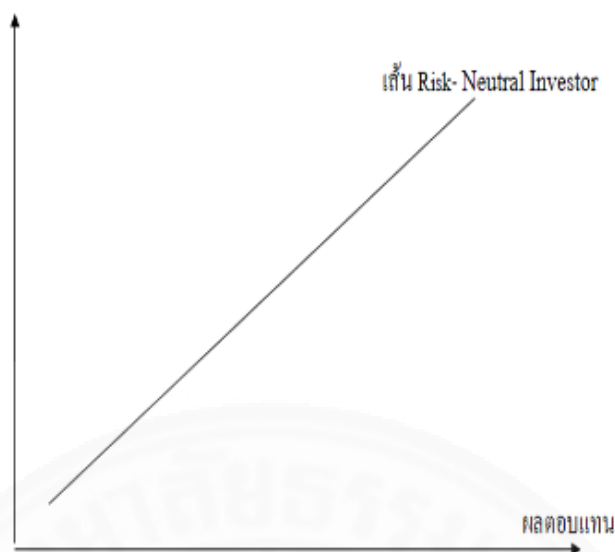
2.2.1.2 นักลงทุนที่ชอบความเสี่ยง (Risk-loving investor) เป็นนักลงทุนที่ชอบความเสี่ยง ส่งผลให้ในทุกระดับของผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้น และอรรถประโยชน์ก็จะเพิ่มขึ้นในอัตราที่เพิ่ม แม้ว่าจะมีความเสี่ยงเพิ่มขึ้นจากผลตอบแทนที่สูงขึ้นตาม ซึ่งสามารถแสดงอรรถประโยชน์ของนักลงทุนประเภทนี้ได้ดังภาพ

ภาพที่ 2.2 แสดงอรรถประโยชน์ของนักลงทุนที่ชอบความเสี่ยง
ที่มา: ทฤษฎีพฤติกรรมตัวแทนของนักลงทุน (2551, สืบค้นจาก
<https://salamanderr.wordpress.com>, วันที่สืบค้น: 15 มกราคม 2558)

จากภาพเป็นการแสดงอรรถประโยชน์ของ Risk-loving investor โดยที่แกนตั้งเป็นอรรถประโยชน์ แกนนอนเป็นผลตอบแทนเส้นกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอรรถประโยชน์และผลตอบแทนในทางบวกเมื่อผลตอบแทนเพิ่มขึ้นอรรถประโยชน์เพิ่มขึ้นแต่ความชันของกราฟเพิ่มขึ้นเมื่อผลตอบแทนสูงขึ้น นั่นคืออรรถประโยชน์เพิ่มขึ้นในอัตราที่เพิ่มขึ้นเมื่อผลตอบแทนสูงขึ้น

2.2.1.3 นักลงทุนที่ไม่สนใจความเสี่ยง (Risk-neutral investor) นักลงทุนประเภทนี้ทุกระดับของผลตอบแทนจะเพิ่มขึ้นและจะทำให้อรรถประโยชน์ที่ได้รับเพิ่มมากขึ้นในอัตราที่คงที่ ซึ่งสามารถแสดงอรรถประโยชน์ของนักลงทุนประเภทนี้จากภาพ

ภาพที่ 2.3 แสดงอรรถประโยชน์ของนักลงทุนที่ไม่สนใจความเสี่ยง

ที่มา: ทฤษฎีพฤติกรรมตัวแทนของนักลงทุน (2551, สืบค้นจาก

<https://salamanderr.wordpress.com>, วันที่สืบค้น: 15 มกราคม 2558)

จากภาพเป็นการแสดงอรรถประโยชน์ของ Risk-neutral investor โดย ที่แกนตั้งเป็นอรรถประโยชน์ แกนนอนเป็นผลตอบแทนเส้นกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอรรถประโยชน์และผลตอบแทนในทางบวก เมื่อผลตอบแทนเพิ่มขึ้น อรรถประโยชน์เพิ่มขึ้น แต่ความชันของกราฟคงที่เมื่อผลตอบแทนสูงขึ้นนั่นหมายถึง อรรถประโยชน์เพิ่มขึ้นในอัตราคงที่เมื่อผลตอบแทนสูงขึ้น

2.2.2 ทฤษฎีความเสี่ยงและอัตราผลตอบแทน

ตามทฤษฎีของการลงทุน ความเสี่ยงในการลงทุน คือ การที่อัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนได้รับจริง (Actual return) คาดเคลื่อน หรือเบี่ยงเบนไปจากอัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนคาดหวังว่าจะได้รับ (Expected return)

ความเสี่ยงน้อยที่สุด หมายความว่า การคาดการณ์ Expected return จากการลงทุน จะมีความผิดพลาดน้อยที่สุด

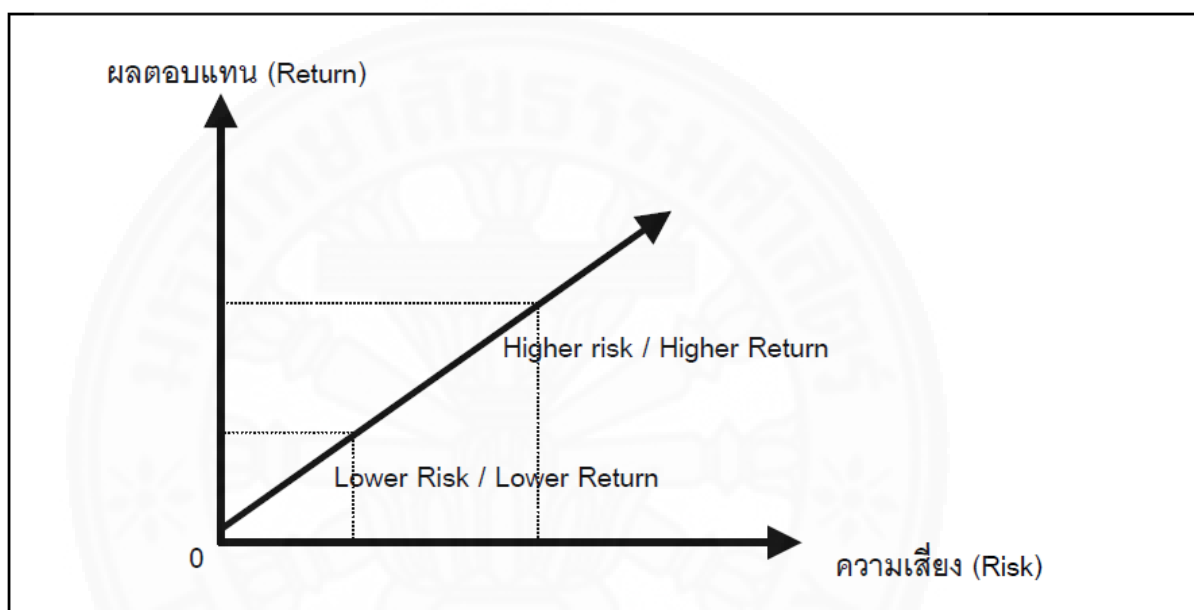
ความเสี่ยงมากที่สุด หมายความว่า การคาดการณ์ Expected return จากการลงทุน อาจผิดพลาดได้มากที่สุด

ดังนั้น ไม่ว่าผู้ลงทุนจะขาดทุนหรือได้กำไรมากกว่าหรือน้อยกว่าที่คาดไว้ ถือเป็นความเสี่ยงทั้งสิ้น แม้จะเป็นความคลาดเคลื่อนในทางบวก (กำไรมากกว่าที่คาดการณ์ไว้) จะทำให้ผู้ลงทุนวางแผนการลงทุนในอนาคตได้ยาก เช่น อาจจัดสรรหรือแบ่งเงินลงทุนมากเกินไปในหลักทรัพย์ที่มี Expected return สูง แต่กลับมา Actual return ที่ต่ำ ในขณะเดียวกันกลับจัดสรรเงินไปลงทุนน้อย

เกินไปในหลักทรัพย์ที่มี Expected return ต่ำ แต่กลับมี Actual return ที่สูง และมีผลให้ผลตอบแทนรวม (Total return) ที่ผู้ลงทุนควรจะได้รับน้อยกว่าที่ควร

ความสัมพันธ์ของความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการลงทุน

ระดับผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินใดๆ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความเสี่ยง คือ หากระดับอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนสูงขึ้น ระดับความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนพึงแบกรับจากการลงทุนนั้นจะสูงขึ้นด้วยเสมอ

ภาพที่ 2.4 แสดงระดับผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์

ที่มา: ความเสี่ยงในการลงทุน (Investment risk) (สืบค้นจาก <http://www.mfcfund.com> วันที่สืบค้น: 18 มกราคม 2558)

2.2.3 ทฤษฎีความเสี่ยงของการลงทุนในหลักทรัพย์

ความเสี่ยง (Risk) หรือ ความไม่แน่นอน (uncertainty) เกิดขึ้นได้เมื่อสภาพที่ไม่อาจรู้ได้แน่นอนว่าจะเกิดอะไรขึ้น โอกาสที่ผลตอบแทนที่ได้รับจริง (Actual return) ต่ำกว่าผลตอบแทนที่นักลงทุนคาดหวังไว้ (Expected return) อันเนื่องมาจากสาเหตุต่างๆ (เพชร ชุมทรัพย์, 2544, หน้า 257-269)

ผู้ลงทุนพยายามหลีกเลี่ยงความเสี่ยงหรือลดความเสี่ยงให้เหลือน้อยที่สุด ซึ่งแต่ละบุคคลยอมรับความเสี่ยงในระดับที่แตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับความชอบ ทักษะคติ แรงจูงใจของผู้ลงทุนนั้นว่ามากน้อยเพียงใดซึ่งในการเลือกลงทุนที่ให้ผลตอบแทนที่ดี หากผู้ลงทุนพิจารณาถึงความเสี่ยงจากการลงทุน โดยพิจารณาเฉพาะแล้ว จะทำให้เกิดความผิดพลาดจากการลงทุนได้ ปกติแล้ว

ความเสี่ยงรวม (Total risk) หาได้จากค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งประเภทของความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์จำแนกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่คือ

2.2.3.1 ความเสี่ยงที่เป็นระบบ (Systematic risk)

ความเสี่ยงที่เป็นระบบ คือ การเปลี่ยนแปลงของผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์ที่เปลี่ยนแปลงไปที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกของธุรกิจ ซึ่งไม่สามารถควบคุมได้และมีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ในตลาดทั้งหมด ซึ่งเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้ราคาหลักทรัพย์โดยทั่วไปเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน โดยสามารถแบ่งเป็น

(1.) ความเสี่ยงเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ (Market risk) คือ ความเสี่ยงอันเกิดจากการสูญเสียในเงินลงทุน ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงราคาหุ้นและสินทรัพย์ต่างๆ ในตลาด เพราะราคาหลักทรัพย์เปลี่ยนแปลงขึ้นลงอยู่ตลอดเวลา โอกาสสูญเสียหรือขาดทุนเนื่องจากการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์มีมาก ความเสี่ยงทางการตลาดเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ ไม่เกี่ยวกับการประเมินมูลค่าที่แท้จริงของหลักทรัพย์ ถึงแม้ว่าความสามารถในการทำกำไร (Earning power) ของกิจการไม่เปลี่ยนแปลง แต่ราคาหลักทรัพย์ที่เปลี่ยนแปลงนั้นขึ้นอยู่กับ Demand และ Supply ของหลักทรัพย์ประเภทนั้นๆ ในตลาดซึ่งอยู่เหนือการควบคุมของบริษัท สาเหตุเหล่านี้ ได้แก่ สงคราม การตายของผู้บริหารประเทศ ปีที่มีการเลือกตั้งผู้บริหารประเทศ นโยบายการเมือง การเก็งกำไร ที่เกิดขึ้นในตลาดหุ้นและการเปลี่ยนแปลงในราคาหุ้นนี้จะเกิดจากการคาดคะเนของผู้ลงทุนที่มีต่อความก้าวหน้า (Prospect) ของบริษัทนั้น

(2.) ความเสี่ยงในอัตราดอกเบี้ย (Interest rate risk) คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในผลตอบแทน อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ยทั่วไปในตลาด อัตราดอกเบี้ยในตลาดระยะยาวจะมีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา การเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ยมีผลทำให้หลักทรัพย์ต่างๆ กระทบกระเทือนในลักษณะเดียวกัน เช่น ถ้าอัตราดอกเบี้ยในตลาดทั่วไปปรับตัวสูงขึ้น จะมีผลทำให้ราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ลดลง เพราะนักลงทุนจะทำการเปรียบเทียบผลตอบแทนและความเสี่ยงระหว่างการฝากเงินไว้กับสถาบันการเงินกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยถ้านักลงทุนเห็น ว่าผลตอบแทนจากดอกเบี้ยสูงกว่าผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์ก็จะขายหลักทรัพย์ที่ตนถือครองอยู่ออกมา มีผลทำให้ราคาหลักทรัพย์ลดลง

(3.) ความเสี่ยงในอำนาจซื้อหรือภาวะเงินเฟ้อ (Purchasing power risk or Inflation risk) คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากระดับราคาสินค้าโดยทั่วไปสูงขึ้น ซึ่งมีผลทำให้มูลค่าของเงินลดลง จึงทำให้อำนาจการซื้อลดต่ำลงไปด้วย เพราะจำนวนเงินที่ได้รับเท่าเดิมแต่ค่าของเงินลดลง หรือที่เรียกว่าภาวะเงินเฟ้อ ซึ่งนักลงทุนหรือสถาบันการเงินจะถูกกระทบกระเทือนเกี่ยวกับ

อำนาจซื้ออย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเงินฝากประเภทออมทรัพย์ (Saving account) พันธบัตรรัฐบาล หุ่นกู้ การประกันชีวิต (Life insurance) และหลักทรัพย์ประเภทอื่นๆ ซึ่งได้รับดอกเบี้ยในอัตราคงที่ ดังนั้นความเสี่ยงประเภทนี้ไม่ได้ทำให้อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนเปลี่ยนแปลง แต่มีผลทำให้ผลตอบแทนที่แท้จริงลดลง

2.2.3.2 ความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ (Unsystematic Risk)

ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นเฉพาะกิจการหนึ่ง หรืออุตสาหกรรมใดอุตสาหกรรมหนึ่ง ซึ่งเมื่อเกิดเหตุการณ์นี้แล้วจะมีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ของธุรกิจนั้น ไม่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์อื่นในตลาดความเสี่ยงที่ถูกจัดอยู่ในความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ ได้แก่ ความเสี่ยงทางธุรกิจ (Business risk) โดยประกอบด้วยความเสี่ยงต่างๆ ดังนี้

(1.) ความเสี่ยงทางการเงิน (Financial risk) หมายถึง โอกาสที่ผู้ลงทุนจะเสียรายได้และเงินลงทุน หากบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ไม่มีเงินชำระหนี้ อาจทำให้บริษัทถึงกับล้มละลาย

(2.) ความเสี่ยงทางการบริหาร (Management risk) เป็นความเสี่ยงอันเกิดจากการบริหารงานของผู้บริหาร เช่น ความผิดพลาดของผู้บริหาร และการธุรกิจของผู้บริหาร

(3.) ความเสี่ยงทางอุตสาหกรรม (Industry risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากแรงผลักดันบางอย่าง ที่ทำให้ผลตอบแทนของธุรกิจทุกแห่งในอุตสาหกรรมประเภทเดียวกันหรือบาง อุตสาหกรรมถูกกระทบกระเทือน

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ

2.3.1 ความหมายของการตัดสินใจ (Decision making)

การตัดสินใจมีหลายความหมาย แต่ส่วนใหญ่มักให้นิยามว่าเป็นการเลือกที่จะทำหรือปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จากทางเลือกหลายทาง เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่วางไว้ โดยได้นักวิชาการได้ให้คำจำกัดความหรือคำนิยามไว้ ดังนี้

Barnard (1938, อ้างถึงใน ฐปณีย์ นามนิราศภักย์, หน้า 11-12) ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจไว้ว่า เป็นเทคนิคในการที่จะพิจารณาทางเลือกต่างๆ ให้เหลือเพียงทางเลือกเดียว

สมคิด บางโม (2548, หน้า 175) กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง การตัดสินใจเลือกทางปฏิบัติซึ่งมีหลายทาง เป็นแนวปฏิบัติไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ การตัดสินใจนี้ อาจเป็นการตัดสินใจที่จะประทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือหลายสิ่งหลายอย่าง เพื่อความสำเร็จตรงตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ ในทางปฏิบัติ การตัดสินใจมักเกี่ยวข้องกับปัญหาที่ยุ่งยากสลับซับซ้อน และมีวิธีการแก้ปัญหาให้วินิจฉัยมากกว่า 1 ทางเสมอ ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้วินิจฉัยปัญหาว่าจะเลือกสั่งการปฏิบัติ โดยวิธีใด จึงจะบรรลุเป้าหมายอย่างดีที่สุดและบังเกิดผลประโยชน์สูงสุด

2.3.2 ทฤษฎีการตัดสินใจ

ทฤษฎีการตัดสินใจเป็นการนำแนวคิดที่มีเหตุผลที่จะเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ซึ่งสามารถจำแนกออกเป็น 2 ประเภท คือ ทฤษฎีการตัดสินใจจำแนกตามวิธีการตัดสินใจ และทฤษฎีการตัดสินใจตามบุคคลที่ตัดสินใจ (สุโขทัยธรรมาธิราช, 2548, หน้า 263-264) ดังนี้

2.3.2.1 ทฤษฎีการตัดสินใจจำแนกตามวิธีการตัดสินใจ สามารถจำแนกได้ 3 วิธี ดังนี้

(1.) **ทฤษฎีการตัดสินใจโดยการคาดการณ์** มีการใช้เทคนิคการคาดการณ์ และการพยากรณ์เข้ามาประกอบการตัดสินใจ เช่น การพยากรณ์โดยใช้แนวโน้มความน่าจะเป็น เป็นต้น

(2.) **ทฤษฎีการตัดสินใจโดยการพรรณนา** เป็นการใช้กระบวนการวิจัยเป็นเครื่องมือในการตัดสินใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจะต้องมีการพิสูจน์และเห็นจริง จึงจะดำเนินการตัดสินใจได้ บางครั้ง เรียกการตัดสินใจวิธีดังกล่าวว่า การตัดสินใจทางวิทยาศาสตร์

(3.) **ทฤษฎีการตัดสินใจโดยกำหนดความเป็นทฤษฎีที่คำนึงถึงว่า** แนวทางการตัดสินใจควรจะเป็นหรือน่าจะเป็นอย่างไร จึงจะสามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการตัดสินใจได้

2.3.2.2 ทฤษฎีการตัดสินใจจำแนกตามบุคคลที่ตัดสินใจ สามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

(1.) **การตัดสินใจโดยคนเดียว** เป็นการตัดสินใจโดยคนเดียว จะทำให้เกิดความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพในการตัดสินใจ

(2.) **การตัดสินใจโดยกลุ่ม** เป็นการตัดสินใจที่ยึดทีมงานเป็นผู้ร่วมตัดสินใจ เป็นการมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

2.3.3 กระบวนการตัดสินใจ (Process of decision making)

กระบวนการตัดสินใจ (Process of decision making) หมายถึง การกำหนดขั้นตอนของการตัดสินใจตั้งแต่ขั้นตอนแรกไปจนถึงขั้นตอนสุดท้าย การตัดสินใจโดยมีลำดับขั้นของกระบวนการ ดังกล่าว เป็นการตัดสินใจโดยใช้หลักเหตุผลและมีกฎเกณฑ์ ซึ่งเป็นการตัดสินใจโดยใช้ระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์เป็นเครื่องมือช่วยในการหาข้อสรุปเพื่อการตัดสินใจ ขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจมีอยู่หลายรูปแบบ แล้วแต่ความคิดเห็นของนักวิชาการ Plunkett and Attner, 1994, หน้า 162, อ้างจาก กุลชลี ไชยันทา, 2539, หน้า 135-139) ได้เสนอลำดับขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจเป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การระบุปัญหาและวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา (Identifying and diagnosing the problem) เป็นขั้นตอนแรกที่มีความสำคัญอย่างมาก เพราะการระบุปัญหาได้ถูกต้องหรือไม่ย่อมมีผลต่อการดำเนินการในขั้นต่อไปของกระบวนการตัดสินใจ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของ

การตัดสินใจด้วย โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดปัญหามีอยู่หลายปัจจัย (อดุลย์ จาตุรงค์กุล และ ดลยา จาตุรงค์กุล, 2550, หน้า 21) คือ

- อิทธิพลจากสถานการณ์ หรือสิ่งแวดล้อม โดยปกติผู้ใช้จะรู้สึกถึงความต้องการผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ๆ เป็นผลมาจากเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไป การเปลี่ยนแปลงของการใช้ชีวิต เช่น การเปลี่ยนที่ทำงาน การย้ายที่อยู่ใหม่ การอบรมเลี้ยงดู วัฒนธรรมของชุมชน เป็นต้น

- อิทธิพลจากผู้ใช้เอง เป็นความแตกต่างของตัวบุคคล ผู้ใช้แต่ละคนมี วิจารณ์ญาณในการเลือกใช้สินค้าที่แตกต่างกัน

- อิทธิพลจากการตลาด สิ่งที่ใช้ได้จากตลาด คือ ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ มา กระตุ้นให้เกิดการกำหนดปัญหา เช่น สินค้า (Product) ราคา (Price) ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) และการส่งเสริมการตลาด (Promotion) เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยด้านกระบวนการทางจิตวิทยา ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจของผู้ใช้ เช่นกัน

ขั้นที่ 2 การกำหนดทางเลือกต่างๆ ที่จะใช้แก้ปัญหา (Generating alternative solutions) เมื่อสามารถระบุปัญหาได้ถูกต้องแล้ว จะต้องมีการกลั่นกรองข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทั้งหมด เพื่อสนับสนุน หรือยืนยันแนวทางความคิด ซึ่งทำได้โดยการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร ข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดจะถูกนำมากำหนดเป็นทางเลือกเพื่อแก้ไขปัญหา

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์และประเมินทางเลือก (Analyze the alternatives) เป็นการประเมินทางเลือกต่างๆ ภายหลังจากได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างเพียงพอแล้วก่อนที่จะทำการตัดสินใจ โดยพิจารณาจากประโยชน์ที่ได้รับจากสิ่งนั้นๆ แล้วประเมินว่าทางเลือกใดสามารถแก้ไขปัญหได้ดีที่สุด โดยเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินนั้นมักมีรูปแบบที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับผลิตภัณฑ์แต่ละประเภท

ขั้นที่ 4 การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด (Select the best alternative) เป็นการนำทางเลือกต่างๆ มาเปรียบเทียบกับว่าทางเลือกใดเหมาะสมและเป็นไปได้มากกว่ากัน รวมถึงสามารถตอบสนองความต้องการได้ดีที่สุด และตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด

ขั้นที่ 5 การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ (Implement the decision) เป็นการนำทางเลือกที่ดีและมีความเหมาะสมที่สุดไปปฏิบัติ

ขั้นที่ 6 ประเมินผลที่เกิดจากทางเลือกนั้นๆ (Evaluating the decision) ขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการตัดสินใจ คือ เป็นการพิจารณาคุณค่าของผลงานและความแตกต่างระหว่างผลการปฏิบัติงานกับเกณฑ์และมาตรฐานที่ได้เลือกจากทางเลือกที่ตัดสินใจ

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้อง พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ประกอบด้วยปัจจัยดังต่อไปนี้

2.4.1 ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการลงทุน

ศกุนตลา สุริยเถกิง (2556) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการตัดสินใจออมและลงทุนของกลุ่ม Gen Y ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยแรงจูงใจในด้านความสะดวกในการทำธุรกรรมส่งผลต่อการตัดสินใจออมและลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง สอดคล้องกับ ปิพิชญา บุญศรี (2555) ที่ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยความสะดวกในการทำธุรกรรมเป็นปัจจัยด้านแรงจูงใจในการลงทุน ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจออมและลงทุน และสอดคล้องกับ ฐปณีย์ นามนิราศภักย์ (2556) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ในประเทศไทย พบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการลงทุน ในเรื่องความคล่องตัวในการซื้อขายกองทุนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนของกลุ่มตัวอย่างในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับกองทุนที่ประเมินให้ผลตอบแทนสูงและกองทุนที่ลงทุนมีรายได้ที่แน่นอนจากการลงทุน ในระดับมาก

นอกจากนี้ อนงค์นุช เทียนทอง และกัญญารัตน์ วงษ์ชมพู (2554) ได้ศึกษาพฤติกรรมและรูปแบบการออมของพนักงานสถาบันการเงินและข้าราชการในจังหวัดอุดรธานี พบว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการออมและการลงทุนคือปัจจัยแรงจูงใจในด้านผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนมีผลต่อการตัดสินใจออมและลงทุนมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ วิชชากร จันทิมา (2556) ที่ได้ทำการศึกษปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกนโยบายลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ กรณีศึกษาพนักงาน ธ.ก.ส. จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า ปัจจัยที่สำคัญในการลงทุนคือกลุ่มตัวอย่างต้องการผลตอบแทนที่สูงขึ้น โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สามารถทนต่อการขาดทุนเงินต้นได้บ้าง เพื่อมีโอกาสในการได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้น และตรงกันกับ พนมพร อัครชยานันท์ และคณะ (2557) ที่ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตราสารทางการเงิน พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับปัจจัยแรงจูงใจในด้านผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนในระดับปานกลาง และยังพบว่า สิทธิประโยชน์ด้านภาษี เป็นปัจจัยด้านแรงจูงใจในการลงทุน ซึ่งมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในระดับปานกลาง และ กฤตภาส เลิศสงคราม (2555) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับการออมเพื่อการลดหย่อนภาษี เป็นจุดมุ่งหมายในการออมในระดับปานกลางถึงมาก

อุบลรัตน์ ศรีเกษ (2556) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในหุ้นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยแรงจูงใจที่กลุ่มตัวอย่างเลือกสถาบันการเงินหรือบริษัทหลักทรัพย์ที่ทำธุรกรรมจากการที่สถาบันการเงินดังกล่าวโดยการไม่มีค่าธรรมเนียมขั้นต่ำและปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ ซึ่งสอดคล้องกับ ธาณินทร์ อุดมศรี (2554) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือน ในตำบลหารแก้ว อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยแรงจูงใจในด้านการส่งเสริมการตลาดของสถาบันการเงิน โดยเฉพาะการให้ของที่ระลึกเมื่อมีการติดต่อมีผลต่อการออมของกลุ่มตัวอย่าง เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีผลต่อการออมของกลุ่มตัวอย่าง

2.4.2 ปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร

เกษมณี การินทร์ (2554) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุนในตราสารอนุพันธ์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร เช่น สภาวะตลาดในปัจจุบัน การแนะนำของเจ้าหน้าที่การตลาด หรือโบรกเกอร์ มีผลต่อการตัดสินใจลงทุน สอดคล้องกับ จีรศักดิ์ จอมมงคล (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตราสารอนุพันธ์ของนักลงทุน พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร โดยเฉพาะด้านสภาวะตลาดในปัจจุบันและการวิเคราะห์ข้อมูลในอดีต และ วิทวัส รุ่งเรืองผล (2555) ได้ทำการวิจัยพฤติกรรมการออมและการลงทุนของคนวัย 20 – 29 ปี พบว่า กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจลงทุนภายใต้ข้อมูลความเห็นของผู้เชี่ยวชาญมากกว่าตัดสินใจด้วยตนเอง โดยใช้ช่องทางอินเทอร์เน็ตในการรับข้อมูลข่าวสารเป็นหลัก

ฐปนีย์ นามนิราศภัย (2556) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ในประเทศไทย พบว่า แหล่งข้อมูลที่มีอิทธิพลสูงสุดต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม RMF ในประเทศไทย คือ ทางอินเทอร์เน็ต แต่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับคำแนะนำของเจ้าหน้าที่กองทุน หนังสือชี้ชวนหรือเอกสารแนะนำกองทุนที่ตีพิมพ์เป็นลายลักษณ์อักษร ในระดับมาก อีกทั้ง ยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับการชักชวนจากบุคคลอื่น เช่น เพื่อน, ครอบครัว, นักวิชาการ แต่ให้ความสำคัญในระดับปานกลางเท่านั้น ซึ่งตรงกันกับ สุพร จรูญรังสี (2546) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสารในระดับปานกลาง โดยนักลงทุนให้ความสำคัญกับข้อมูลข่าวสารที่มาจากบทวิเคราะห์และคำแนะนำของโบรกเกอร์มากที่สุด และข้อมูลข่าวสารจากสื่อสาธารณะ และเพื่อนญาติพี่น้อง และบุคคลอื่น มีความสำคัญเป็นอันดับสอง ปนิตา แซ่ตั้ง และปาริชาติ ราชประดิษฐ์ (2556) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการลงทุนเชิงจิตวิทยาโดยใช้ทฤษฎีความเสี่ยงและผลตอบแทนกรณีศึกษานักลงทุนจังหวัดพิษณุโลก พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านข้อมูล

ประกอบการศึกษาตัดสินใจ โดยกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับข้อมูลจากเจ้าหน้าที่การตลาด และบทวิเคราะห์จากบริษัทหลักทรัพย์ในระดับที่สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างใช้ข้อมูลที่ได้มาจากครอบครัว ญาติ เพื่อน และคนรู้จัก ในระดับที่ไม่สูงมากนัก และจากผลการศึกษาของพนมพร อัครชยานันท์ และคณะ (2557) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตราสารทางการเงิน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตัดสินใจลงทุนด้วยตนเองในสัดส่วนที่สูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.9 และอันดับ 2 คือ ตัดสินใจร่วมกับครอบครัว เพื่อน และญาติ โดยคิดเป็นร้อยละ 14.8 ของกลุ่มตัวอย่าง และตัดสินใจจากคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่การตลาดในสัดส่วนที่ต่ำที่สุด เพียงร้อยละ 3.3

2.4.3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเมือง

อุบลรัตน์ ศรีเกษ (2556) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในหุ้นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเมือง ที่เกี่ยวกับสถานะตลาดหลักทรัพย์มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในหุ้นมากที่สุด และนิพนธ์ คงแก้ว (2544) ได้ทำการศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อการออมภาคครัวเรือนผ่านทางสถาบันการเงิน พบว่า ปัจจัยทางด้านเงินเพื่อมีผลต่อการออมผ่านสถาบันการเงินของภาคครัวเรือน นอกจากนี้ พนมพร อัครชยานันท์ และคณะ (2557) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตราสารทางการเงิน พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านความเชื่อมั่นในการลงทุนในระดับมาก และกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจภายในประเทศและปัจจัยด้านความมั่นคงทางการเมืองในระดับมากอีกเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สุพร จรุงรังสี (2546) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักลงทุนทั่วไปให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจในระดับมาก โดยให้นักลงทุนให้ความสำคัญกับทิศทางของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากภายในประเทศที่มีแนวโน้มลดลงมากที่สุด นอกจากนี้ นักลงทุนยังให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจในระดับมาก โดยให้ความสำคัญกับกรณีภาวะเศรษฐกิจของประเทศมหาอำนาจมากที่สุด และอัตราเงินเฟ้อในประเทศที่มีแนวโน้มสูงขึ้น ในระดับรองลงมา และจากผลการศึกษายังพบว่า นักลงทุนทั่วไปให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านภาวะการเมืองทั้งในประเทศและต่างประเทศในระดับมากเช่นกัน ในขณะที่ ปนิตา แซ่ตั้ง และปาริชาติ ราชประดิษฐ์ (2556) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการลงทุนเชิงจิตวิทยาโดยใช้ทฤษฎีความเสี่ยงและผลตอบแทน กรณีศึกษานักลงทุนจังหวัดพิษณุโลก พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจของประเทศและปัจจัยด้านการเมืองในการตัดสินใจลงทุน

2.4.4 ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ในการลงทุน

พนมพร อัครชยานันท์ และคณะ (2557) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตราสารทางการเงิน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตัดสินใจลงทุนด้วย

ตนเอง โดยคิดเป็นร้อยละ 81.9 ของกลุ่มตัวอย่าง สอดคล้องกับ ปนิตา แซ่ตั้ง และปาริชาติ ราชประดิษฐ์ (2556) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการลงทุนเชิงจิตวิทยาโดยใช้ทฤษฎีความเสี่ยงและผลตอบแทน กรณีศึกษานักลงทุนจังหวัดพิษณุโลก พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลประกอบการตัดสินใจ โดยกลุ่มตัวอย่างใช้การศึกษาค้นคว้าและตัดสินใจด้วยตนเองเป็นอันดับที่ 2 รองจากข้อมูลจากเจ้าหน้าที่การตลาดและบทวิเคราะห์จากบริษัทหลักทรัพย์ และ วิทวัส รุ่งเรืองผล (2555) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการออมและการลงทุนของคนวัย 20 – 29 ปี พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพียงร้อยละ 40 เท่านั้น ที่ตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเองมากกว่าคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ และคนวัย 20-29 ปีจะตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ก็ต่อเมื่อมีข้อมูลสนับสนุนมากกว่า การใช้สัญชาตญาณของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ กนกตล สิริวัฒนชัย (2556) ได้ทำการศึกษาการตัดสินใจลงทุนในหุ้นของคนรุ่นใหม่ที่มีอายุระหว่าง 18-48 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจของคนรุ่นใหม่สัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในหุ้นของกลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในหุ้น และอนุสรรา โพธิ์ไทร (2556) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการออมและการลงทุนของ First Jobber ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ความเข้าใจด้านความเสี่ยงและผลตอบแทนที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนที่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ กนกตล สิริวัฒนชัย (2556) ได้ทำการศึกษาการตัดสินใจลงทุนในหุ้นของคนรุ่นใหม่ที่มีอายุระหว่าง 18-48 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ประสพการณ์การลงทุนในหุ้นที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหุ้นของกลุ่มตัวอย่าง และธิดา ลือชาพัฒนพร (2553) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามบทวิเคราะห์ที่เผยแพร่ใน SSA Consensus พบว่า ประสพการณ์ของนักลงทุนที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามบทวิเคราะห์ที่เผยแพร่ใน SSA Consensus

2.4.5 ปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์

2.4.5.1 ปัจจัยด้านเพศ

ธิดา ลือชาพัฒนพร (2553) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามบทวิเคราะห์ที่เผยแพร่ใน SSA Consensus พบว่า นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามบทวิเคราะห์ที่เผยแพร่ใน SSA Consensus ซึ่งสอดคล้องกับ พนมพร อัครชยานันท์ และคณะ (2557) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตราสารทางการเงิน พบว่า นักลงทุนที่มีเพศต่างกัน จะมีการลงทุนในตราสารทุน กองทุนรวม ตราสารอนุพันธ์ และตราสารทางการเงินอื่นๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ อนุสรรา โพธิ์ไทร (2556) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการออมและการลงทุนของ First Jobber ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า เพศชายและเพศหญิง มีพฤติกรรมการออมและการลงทุนที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

2.4.5.2 ปัจจัยด้านอายุ

ธิดา ลือชาพัฒนพร (2553) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามบทวิเคราะห์ที่เผยแพร่ใน SSA Consensus พบว่า นักลงทุนที่มีอายุแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามบทวิเคราะห์ที่เผยแพร่ใน SSA Consensus สอดคล้องกับ อนุสรรา โพธิ์ไทร (2556) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการออมและการลงทุนของ First Jobber ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมและการลงทุนที่ต่างกัน อย่างไรก็ตาม กนกตล สิริวัฒนชัย (2556) ได้ทำการศึกษาการตัดสินใจลงทุนในหุ้นของคนรุ่นใหม่ที่มีอายุระหว่าง 18-48 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า อายุที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างไม่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหุ้น

2.4.5.3 ปัจจัยด้านระดับการศึกษา

ธิดา ลือชาพัฒนพร (2553) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามบทวิเคราะห์ที่เผยแพร่ใน SSA Consensus พบว่า นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามบทวิเคราะห์ที่เผยแพร่ใน SSA Consensus ซึ่งขัดแย้งกับ กนกตล สิริวัฒนชัย (2556) ได้ทำการศึกษาการตัดสินใจลงทุนในหุ้นของคนรุ่นใหม่ที่มีอายุระหว่าง 18-48 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหุ้นของกลุ่มตัวอย่าง และ พนมพร อัครชยานันท์ และคณะ (2557) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตราสารทางการเงิน พบว่า นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน จะมีการลงทุนในตราสารทุนและตราสารอนุพันธ์ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และตรงกันกับ อนุสรรา โพธิ์ไทร (2556) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการออมและการลงทุนของ First Jobber ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการออมและการลงทุนที่ต่างกัน

2.4.5.4 ปัจจัยด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ธิดา ลือชาพัฒนพร (2553) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามบทวิเคราะห์ที่เผยแพร่ใน SSA Consensus พบว่า นักลงทุนที่มีระดับรายได้ที่ต่างกัน ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามบทวิเคราะห์ที่เผยแพร่ใน SSA Consensus ซึ่งแตกต่างจากผลการศึกษาของ กนกตล สิริวัฒนชัย (2556) ซึ่งได้ทำการศึกษาการตัดสินใจลงทุนในหุ้นของคนรุ่นใหม่ที่มีอายุระหว่าง 18-48 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า รายได้ต่อเดือนที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหุ้นของกลุ่มตัวอย่าง และ พนมพร อัครชยานันท์ และคณะ (2557) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตราสารทางการเงิน พบว่า นักลงทุนที่มีรายได้บุคคลเฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกัน จะมีการลงทุนในตราสารทุน ตราสารอนุพันธ์ และตราสารทางการเงินอื่นๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งตรงกันกับ อนุสรรา โพธิ์ไทร

(2556) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการออมและการลงทุนของ First Jobber ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมและการลงทุนที่แตกต่างกัน

2.4.5.5 ปัจจัยด้านอาชีพ

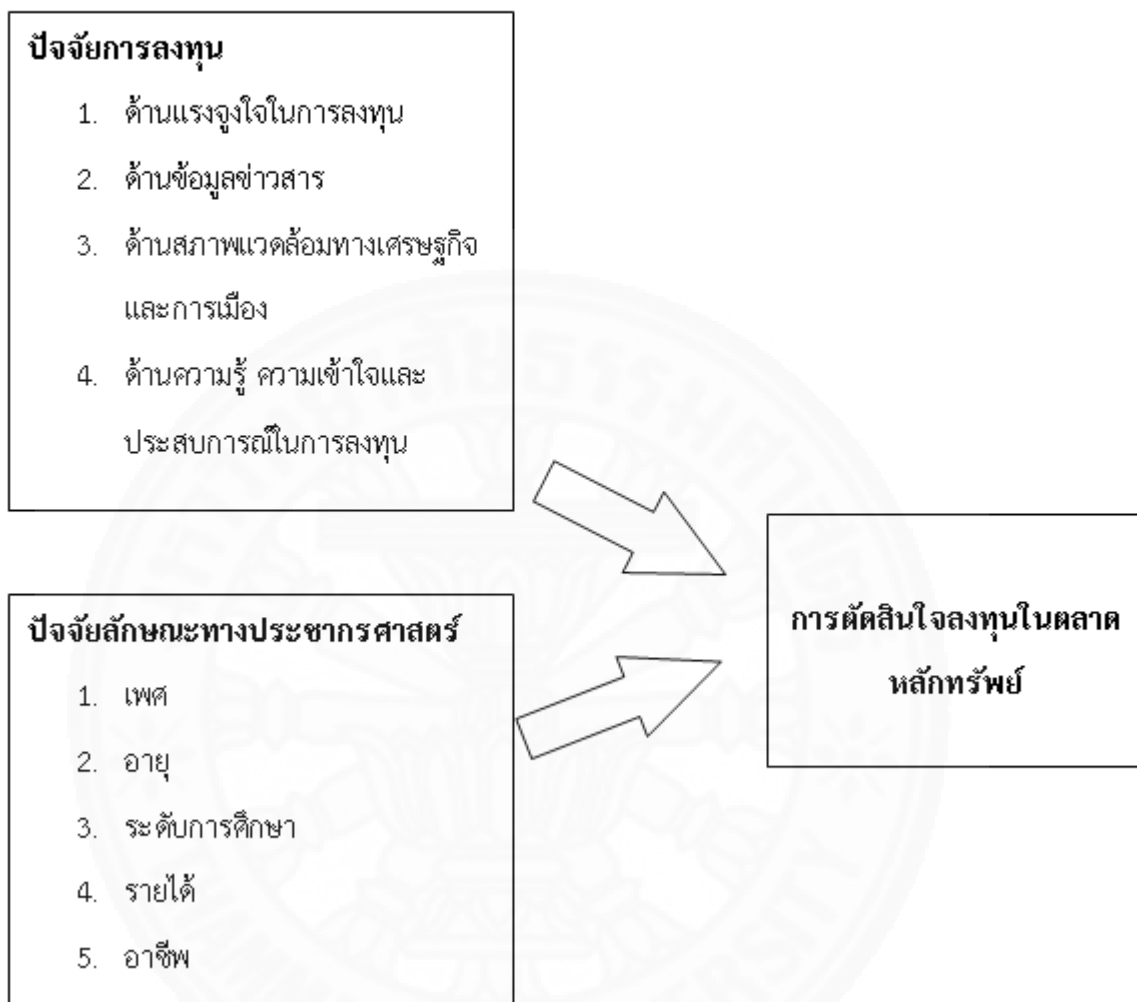
พนมพร อัครชยานันท์ และคณะ (2557) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตราสารทางการเงิน พบว่า นักลงทุนที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน จะมีการลงทุนในตราสารทุนและตราสารทางการเงินอื่นๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับ ธิดา ลือชาพัฒน์พร (2553) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามบทวิเคราะห์ที่เผยแพร่ใน SSA Consensus พบว่า นักลงทุนที่มีอาชีพที่แตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามบทวิเคราะห์ที่เผยแพร่ใน SSA Consensus โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพที่แตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามบทวิเคราะห์ที่เผยแพร่ใน SSA Consensus ในขณะที่ กนกดล สิริวัฒนชัย (2556) ได้ทำการศึกษาการตัดสินใจลงทุนในหุ้นของคนรุ่นใหม่ที่มีอายุระหว่าง 18-48 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า อาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหุ้นของกลุ่มตัวอย่าง และ อนุสรณ์ โพธิ์ไทร (2556) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการออมและการลงทุนของ First Jobber ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมและการลงทุนที่แตกต่างกัน

2.5 สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาผ่านทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทั้งพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุน แนวคิดในการลงทุน และการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงเขียนกรอบการวิจัยได้ดังนี้ คือ

ตัวแปรอิสระ (Independent variable)

ตัวแปรตาม (Dependent variable)

ภาพที่ 2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยดังต่อไปนี้

- 3.1 ระเบียบวิธีวิจัย
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 ตัวแปรที่ใช้ในศึกษา
- 3.4 สมมติฐานการวิจัย
- 3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.6 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.7 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.8 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Method) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ โดยพิจารณาปัจจัยที่มีอิทธิพล ได้แก่ ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเมือง ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ในการลงทุน และปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ รวมไปถึงการสำรวจพฤติกรรมในการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศด้วย

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในงานวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มนักลงทุนทั่วไปที่เคยลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เนื่องจากผู้วิจัยไม่สามารถหาจำนวนประชากรที่แน่นอนจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือได้ และไม่ทราบสัดส่วนของนักลงทุน ผู้วิจัยจึงกำหนดให้มีขนาดความแปรปรวนสูงสุด คือ $p = 0.5$ และ $q = 0.5$ โดยยอมรับความคลาดเคลื่อนในขอบเขตร้อยละ 5 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยใช้สูตร Cochran ในการคำนวณขนาดตัวอย่าง (Cochran, 1963, อ้างถึงใน ศรีเพ็ญ ทรัพย์มนชัย, มนวิภา ผดุงสิทธิ์ และนภดล รมโพธิ์, 2555) ดังนี้

$$n = \frac{Z^2 pq}{e^2}$$

โดยที่ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 Z = ระดับความเชื่อมั่น
 p = โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ หรือสัดส่วนของคุณลักษณะที่สนใจในกลุ่มตัวอย่าง (p)
 q = โอกาสที่จะไม่เกิดเหตุการณ์ ซึ่งเท่ากับ $1 - p$ ในกรณีของกลุ่มตัวอย่าง
 e = ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ร้อยละ 5 ที่ระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แทนค่าในสูตร จะได้

แทนค่า

$$n = \frac{(1.96)^2 (0.5)(1 - 0.5)}{(0.05)^2}$$

$$= 384.16$$

จากการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสมการข้างต้น ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 385 ราย อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 จากขนาดกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้ ดังนั้น รวมขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็น 405 ราย เพื่อป้องกันความผิดพลาดจากการตอบแบบสอบถามที่ไม่ถูกต้อง ครบถ้วน โดยวิธีในการเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) คือ จะเลือกแจกแบบสอบถามเฉพาะกลุ่มนักลงทุนทั่วไปที่เคยลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ศึกษาวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

3.3.1 ตัวแปรอิสระ

1. ปัจจัยการลงทุน
 - ด้านแรงจูงใจในการลงทุน
 - ด้านข้อมูลข่าวสาร

- ด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเมือง
- ด้านความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ในการลงทุน

2. ปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์

- เพศ
- อายุ
- ระดับการศึกษา
- รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
- อาชีพ

3.3.2 ตัวแปรตาม

ได้แก่ การตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

3.4 สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านเพศ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านอายุ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

สมมติฐานที่ 5 ปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านอาชีพ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

สมมติฐานที่ 6 ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการลงทุนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

สมมติฐานที่ 7 ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสารมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

สมมติฐานที่ 8 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเมืองมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

สมมติฐานที่ 9 ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ในการลงทุนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามในลักษณะที่มีให้เลือกหลายคำตอบ (Multiple choices) ลักษณะแบบปลายปิด

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ผู้ตอบแบบสอบถามและระดับการตัดสินใจ โดยใช้เครื่องมือประเภทมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งแบ่งระดับความคิดเห็น / ระดับการตัดสินใจออกเป็น 5 ระดับ จากน้อยไปมาก (Likert Scale) ดังนี้เกณฑ์ในการให้คะแนนแบบสอบถาม

<u>ระดับความเห็น / ระดับการตัดสินใจ</u>	<u>ระดับคะแนนคำถาม</u>
เห็นด้วยมากที่สุด หรือ ตัดสินใจลงทุนแน่นอน	5 คะแนน
เห็นด้วยมาก หรือ อาจจะตัดสินใจลงทุน	4 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง หรือ ไม่แน่ใจ	3 คะแนน
เห็นด้วยน้อย หรือ อาจจะตัดสินใจไม่ลงทุน	2 คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด หรือ ตัดสินใจไม่ลงทุนแน่นอน	1 คะแนน

เกณฑ์การแปลค่าเฉลี่ยความเห็น

<u>ระดับค่าคะแนนเฉลี่ย</u>	<u>ความหมาย</u>
4.21 – 5.00	เห็นด้วยมากที่สุด หรือ ตัดสินใจลงทุนแน่นอน
3.41 – 4.20	เห็นด้วยมาก หรือ อาจจะตัดสินใจลงทุน
2.61 – 3.40	เห็นด้วยปานกลาง หรือ ไม่แน่ใจ
1.81 – 2.60	เห็นด้วยน้อย หรือ อาจจะตัดสินใจไม่ลงทุน
1.00 – 1.80	เห็นด้วยน้อยที่สุด หรือ ตัดสินใจไม่ลงทุนแน่นอน

ส่วนที่ 3 ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามในลักษณะแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีการประเมินความเที่ยงตรง (Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการวิจัย เมื่อได้รับการตรวจสอบแล้วจะนำมาพิจารณา

และแก้ไขตามข้อเสนอแนะ เพื่อให้เกิดความเที่ยงตรง ในส่วนของความน่าเชื่อถือ จะทดลองใช้แบบสอบถาม (Pilot Survey) จำนวน 5 ชุด กับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถามก่อนทำการเก็บข้อมูลจริง

3.6 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

3.6.1 ศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวความคิด จากเอกสาร ตำรา หนังสือ เว็บไซต์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Expert Interview) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม โดยขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ

3.6.2 ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านงานวิจัยวิจารณ์และให้ข้อเสนอแนะและนำไปปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

3.6.3 นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง (Pilot Test) และปรับปรุงเนื้อหาในส่วนที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เข้าใจและความหมายไม่ชัดเจน

3.7 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการใช้แบบสอบถาม เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยในที่นี้จะให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามโดยตรง หรือทำแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ ผ่าน Google Docs และ Social Network

3.8 การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากรวบรวมแบบสอบถามที่ได้การตอบรับครบถ้วนแล้ว ประมวลผลผ่านวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.8.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive statistic)

ใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมในการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ และข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

3.8.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential statistic) เป็นการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ในการทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing) โดยใช้เครื่องมือการวิเคราะห์ผลทางสถิติ ดังนี้

3.8.2.1 การวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) ในการจัดกลุ่มตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันไว้เป็นปัจจัยตัวเดียวกัน เพื่อให้สื่อความหมายตัวแปรได้อย่างครอบคลุม

3.8.2.2 การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Linear Regression) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยการลงทุนกับตัวแปรตามคือ การตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของกลุ่มตัวอย่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติร้อยละ 95 โดยทดสอบว่า ปัจจัยการลงทุนต่างๆ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของกลุ่มตัวอย่างหรือไม่

3.8.2.3 การวิเคราะห์ Independent Sample t-Test เพื่อทดสอบว่า ปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของกลุ่มตัวอย่าง แตกต่างกันไปหรือไม่

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ โดยใช้ปัจจัยการลงทุน ซึ่งประกอบไปด้วย ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการลงทุน ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเมือง ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ในการลงทุน รวมถึงลักษณะทางประชากรศาสตร์ โดยประชากรที่ทำการศึกษา คือ นักลงทุนทั่วไปในประเทศ ที่มีการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์หรือเคยลงทุนในตลาดหลักทรัพย์มาก่อน ซึ่งจากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างในบทที่ 3 ในกรณีไม่ทราบจำนวนประชากร ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 จะได้กลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมเท่ากับ 385 ตัวอย่าง และเพื่อป้องกันความผิดพลาดจากการตอบแบบสอบถามที่ไม่ถูกต้อง ครบถ้วน ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 5 รวมขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็น 405 ตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่เพื่อเก็บแบบสอบถามผ่านช่องทางต่างๆ ตั้งแต่วันที่ 12 กุมภาพันธ์ – 10 มีนาคม พ.ศ. 2558 และเพื่อให้มีการกระจายของข้อมูล ผู้วิจัยจึงเน้นการกระจายแบบสอบถามผ่านช่องทางออนไลน์ โดยผ่าน Social Network เป็นช่องทางหลัก หลังจากผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างและได้รับข้อมูลแบบสอบถามตอบกลับมา รวมทั้งสิ้น 441 ชุด จากนั้นได้มีการตรวจสอบความถูกต้อง และครบถ้วนของข้อมูลที่เป็นต่อการวิเคราะห์ผล โดยแบบสอบถามที่ตอบโดยกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดและครบถ้วนสมบูรณ์คงเหลือจำนวน 416 ชุด ซึ่งมากกว่าขนาดกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ ทำให้งานวิจัยครั้งนี้มีค่าความคลาดเคลื่อนของงานวิจัยลดลงเป็นร้อยละ 4.8

ในบทที่ 4 นี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้รวบรวมมาทำการประมวลผล และวิเคราะห์ค่าทางสถิติตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย โดยแบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็นส่วนต่างๆ ดังนี้

4.1 ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์เป็นการแจกแจงโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเป็นการแจกแจงด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ

4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

4.4 การวิเคราะห์ปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์กับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

4.5 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

4.5.1 การวิเคราะห์ความเหมาะสมตัวแปรอิสระ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัย

4.5.2 การวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis)

4.5.3 การวิเคราะห์สมการเชิงถดถอยเชิงเส้น (Multiple Regression)

4.1 ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ครบถ้วนกลับมาทั้งสิ้น 416 ตัวอย่าง โดยในงานวิจัยครั้งนี้ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่จะพิจารณา ได้แก่ เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ ซึ่งมีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1

ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	215	51.68
หญิง	201	48.32
รวม	416	100.00
2. อายุ		
ต่ำกว่า 20 – 30 ปี	234	56.25
31 – 40 ปี	96	23.08
41 ปีขึ้นไป	86	20.67
รวม	416	100.00

ตารางที่ 4.1

ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี หรือต่ำกว่า	277	66.59
ปริญญาโท หรือสูงกว่า	139	33.41
รวม	416	100.00
4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 20,000 บาท	51	12.26
20,000 – 30,000 บาท	150	36.6
30,000 – 40,000 บาท	73	17.54
40,000 – 50,000 บาท	43	10.34
50,000 บาทขึ้นไป	99	23.80
รวม	416	100.00
3. อาชีพ		
ข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ	114	27.4
พนักงานบริษัทเอกชน	218	52.40
อื่นๆ	84	20.20
รวม	416	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 416 คน แบ่งเป็นชาย 215 คน คิดเป็นร้อยละ 51.68 และหญิง 201 คน คิดเป็นร้อยละ 48.32 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 20 – 30 ปี จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 56.25 และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี มีจำนวนมากเป็นอันดับ 2 คือ จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 23.08 ในขณะที่ระดับการศึกษาของผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ ระดับปริญญาตรี หรือต่ำกว่า จำนวน 277 คน คิดเป็นร้อยละ 66.59 และระดับปริญญาโท หรือสูงกว่า จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 33.41 และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 20,000 – 30,000 บาท โดยมีจำนวน 150 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 36.06 อันดับถัดมา คือ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,000 บาทขึ้นไป จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 23.80 นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 218 คน หรือคิดเป็น

ร้อยละ 52.40 และอันดับ 2 คือ ข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 27.4

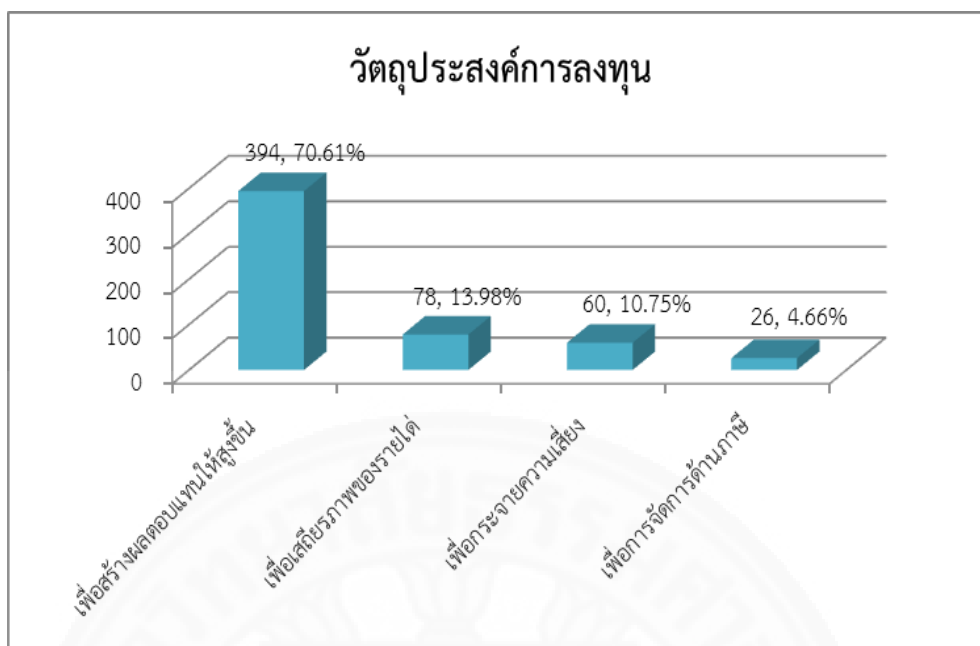
4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบไปด้วย ประเภทของบัญชีที่ใช้ในการลงทุน วัตถุประสงค์ในการลงทุน ความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์โดยประมาณ แหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุน ประสบการณ์ในการลงทุน และประเภทของหลักทรัพย์ที่เลือกลงทุน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2

ประเภทของบัญชีที่ใช้ในการลงทุน

ประเภทของบัญชีที่ใช้ในการลงทุน	จำนวน	ร้อยละ
บัญชีเงินสด (Cash account)	126	30.29
บัญชีเงินฝาก (Cash balance account)	259	62.26
บัญชีเครดิตบาลานซ์ (Credit balance account)	23	5.53
บัญชีซื้อขายตราสารอนุพันธ์ (Derivatives trading account)	8	1.92
รวม	416	100.00

ภาพที่ 4.1

วัตถุประสงค์การลงทุน*

* หมายถึง ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตารางที่ 4.3

ความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์โดยประมาณ

ความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์	จำนวน	ร้อยละ
ซื้อ หรือ ขาย ทุกวัน	51	12.26
ซื้อ หรือ ขาย ทุกสัปดาห์	108	25.96
ซื้อ หรือ ขาย ทุกเดือน	123	29.57
ซื้อ หรือ ขาย ทุก 3 เดือน	84	20.19
ซื้อ หรือ ขาย ทุก 6 เดือน	32	7.69
อื่นๆ	18	4.33
รวม	416	100.00

ตารางที่ 4.4

แหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุน

แหล่งที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุน	จำนวน	ร้อยละ
เงินออมส่วนที่เหลือจากการใช้จ่าย	384	92.31
เงินกู้	2	0.48
ใช้ทั้งเงินออมและเงินกู้	28	6.73
อื่นๆ	2	0.48
รวม	416	100.00

ตารางที่ 4.5

ประสบการณ์ในการลงทุน

ประสบการณ์ในการลงทุน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ปี	125	30.05
มากกว่า 1 – 3 ปี	183	43.99
มากกว่า 3 – 6 ปี	72	17.31
มากกว่า 6 ปีขึ้นไป	36	8.65
รวม	416	100.00

ตารางที่ 4.6

ประเภทของหลักทรัพย์ที่เลือกลงทุน

ประเภทของหลักทรัพย์ที่เลือกลงทุน	จำนวน	ร้อยละ
หุ้นสามัญ	367	88.22
ใบสำคัญแสดงสิทธิ หรือวอแรนท์	4	0.96
ตราสารหนี้ (พันธบัตรและหุ้นกู้)	29	6.97
ตราสารอนุพันธ์	14	3.37
อื่นๆ	2	0.48
รวม	416	100.00

จากข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมในการลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 4.2 ถึงตารางที่ 4.6 และภาพที่ 4.1 ข้างต้น สามารถสรุปพฤติกรรมการลงทุนของกลุ่มตัวอย่างได้ ดังนี้

ประเภทของบัญชีที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการลงทุนมากที่สุด คือ บัญชีเงินฝาก (Cash balance account) จำนวน 259 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 62.26 รองลงมาคือ บัญชีเงินสด (Cash account) จำนวน 126 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 30.29 นอกจากนี้ ยังมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้บัญชีเครดิตบาลานซ์ (Credit balance account) จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.53 และบัญชีซื้อขายตราสารอนุพันธ์ (Derivatives trading account) จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 1.92

วัตถุประสงค์ในการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างลงทุนเพื่อสร้างผลตอบแทนให้สูงขึ้น จำนวน 394 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 70.61 และอันดับถัดมา คือลงทุนเพื่อเสถียรภาพของรายได้ จำนวน 78 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 13.98 และเพื่อกระจายความเสี่ยง จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 10.75 เพื่อการจัดการด้านภาษี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 4.66

ความถี่ที่กลุ่มตัวอย่างซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์มากที่สุด คือ ซื้อ หรือ ขายทุกเดือน จำนวน 123 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 29.57 อันดับสองคือ ซื้อ หรือ ขายทุกสัปดาห์ จำนวน 108 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 25.96 ในขณะที่ความถี่ในการซื้อ หรือ ขายทุก 3 เดือนมีกลุ่มตัวอย่างเลือกตอบมากเป็นอันดับสาม จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 20.19

แหล่งที่มาของเงินทุนที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการลงทุนมากที่สุด คือ เงินออมส่วนที่เหลือจากการใช้จ่าย จำนวน 384 คน คิดเป็นร้อยละ 92.31 และอันดับสอง คือ ใช้ทั้งเงินออมและเงินกู้ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 6.73 นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างมีการใช้เงินกู้ เป็นแหล่งที่มาของเงินในการลงทุนใน

ตลาดหลักทรัพย์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.48 และเงินจากแหล่งที่มาอื่นๆ เช่น เงินมรดก เงินจากการเกษียณอายุ จำนวน 2 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.48

สำหรับประสบการณ์ในการลงทุน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการลงทุนมากกว่า 1 – 3 ปี จำนวน 183 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 43.99 อันดับสองคือ มีประสบการณ์ลงทุนน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 30.05 อันดับถัดมา คือ มีประสบการณ์ลงทุนมากกว่า 3 – 6 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 17.31 และกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ลงทุนมากกว่า 6 ปีขึ้นไป จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 8.65

ประเภทของหลักทรัพย์ที่กลุ่มตัวอย่างเลือกลงทุนมากที่สุด คือ หุ้นสามัญ จำนวน 367 คน คิดเป็นร้อยละ 88.22 ประเภทหลักทรัพย์ที่กลุ่มตัวอย่างเลือกลงทุนมากเป็นอันดับสอง คือ ตราสารหนี้ (พันธบัตรและหุ้นกู้) จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 6.97 ในขณะที่ ตราสารอนุพันธ์เป็นหลักทรัพย์ที่กลุ่มตัวอย่างเลือกลงทุนเป็นอันดับสาม โดยมีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.37 นอกจากนี้ ยังมีกลุ่มตัวอย่างลงทุนในใบสำคัญแสดงสิทธิ หรือวอแรนท์ จำนวน 4 คน และหลักทรัพย์ประเภทอื่นๆ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.96 และ 0.48 ตามลำดับ

4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

ข้อมูลที่ได้จากผู้ตอบแบบสอบถามที่ครบถ้วนสมบูรณ์จำนวนทั้งสิ้น 416 ชุด สามารถสรุปค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศตามปัจจัยทั้งหมด 4 ปัจจัย ดังนี้

ตารางที่ 4.7

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละตัววัด

ตัวแปรอิสระ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลค่า
1. ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการลงทุน			
1.1 ความสะดวกในการทำธุรกรรมการลงทุน	4.32	0.672	มากที่สุด
1.2 อัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์	4.01	0.888	มาก
1.3 สิทธิประโยชน์ทางภาษี	2.75	1.044	ปานกลาง

ตารางที่ 4.7

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละตัววัด (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลค่า
1.4 การส่งเสริมการลงทุนของบริษัทหลักทรัพย์	3.48	1.182	มาก
1.5 สภาพคล่องในการซื้อขายหลักทรัพย์	4.16	0.728	มาก
1.6 หลักทรัพย์ที่ลงทุนให้รายได้ที่สม่ำเสมอ	3.41	0.988	มาก
2. ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร			
2.1 ข้อมูลสถานะตลาดในปัจจุบัน	4.08	0.852	มาก
2.2 ข้อมูลจากบทวิเคราะห์ของบริษัทหลักทรัพย์	3.46	1.005	มาก
2.3 ข้อมูลจากคำแนะนำเกี่ยวกับการลงทุนของคนในครอบครัว	2.83	1.073	ปานกลาง
2.4 ข้อมูลจากคำแนะนำเกี่ยวกับการลงทุนของเจ้าหน้าที่การตลาด	2.59	0.972	น้อย
2.5 ข้อมูลจากคำแนะนำเกี่ยวกับการลงทุนของเพื่อนหรือคนรู้จัก	3.09	0.986	ปานกลาง
3. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเมือง			
3.1 อัตราเงินเฟ้อ	3.38	0.935	ปานกลาง
3.2 ความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจ	4.00	0.896	มาก
3.3 ความมีเสถียรภาพทางการเมือง	3.77	0.831	มาก
3.4 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากภายในประเทศ	3.63	0.887	มาก
3.5 ความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจต่างประเทศ	3.80	0.858	มาก
4. ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ในการลงทุน			
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลการลงทุนด้วยตนเอง	4.16	0.877	มาก
4.2 การมีข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจเป็นจำนวนมาก	4.15	0.795	มาก
4.3 ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความเสี่ยงและการลงทุน	3.77	0.825	มาก
4.4 ประสบการณ์ในการลงทุน	3.15	0.892	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ประกอบด้วย

อันดับที่ 1 ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการลงทุน – ความสะดวกในการทำธุรกรรมการลงทุน (ค่าเฉลี่ย = 4.32)

อันดับที่ 2 ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการลงทุน – สภาพคล่องในการซื้อขายหลักทรัพย์ (ค่าเฉลี่ย = 4.16)

อันดับที่ 3 ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ในการลงทุน – การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง (ค่าเฉลี่ย = 4.16)

อันดับที่ 4 ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ในการลงทุน – การมีข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจเป็นจำนวนมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.15)

อันดับที่ 5 ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร – ข้อมูลสถานะตลาดในปัจจุบัน (ค่าเฉลี่ย = 4.08)

ส่วนปัจจัยที่มีคะแนนระดับความคิดเห็นเฉลี่ยต่ำสุด 5 อันดับสุดท้าย ประกอบด้วย

อันดับที่ 1 ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร – ข้อมูลจากคำแนะนำเกี่ยวกับการลงทุนของเจ้าหน้าที่การตลาด (ค่าเฉลี่ย = 2.59)

อันดับที่ 2 ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการลงทุน – สิทธิประโยชน์ทางภาษี (ค่าเฉลี่ย = 2.75)

อันดับที่ 3 ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร – ข้อมูลจากคำแนะนำเกี่ยวกับการลงทุนของคนในครอบครัว (ค่าเฉลี่ย = 2.83)

อันดับที่ 4 ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร – ข้อมูลจากคำแนะนำเกี่ยวกับการลงทุนของเพื่อน หรือคนรู้จัก (ค่าเฉลี่ย = 3.09)

อันดับที่ 5 ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ในการลงทุน – ประสบการณ์ในการลงทุน (ค่าเฉลี่ย = 3.15)

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาในปัจจัยการลงทุนแต่ละปัจจัย สามารถสรุปผลการศึกษาของแต่ละปัจจัยได้ดังนี้

ปัจจัยด้านแรงจูงใจ กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นในเรื่องความสะดวกในการทำธุรกรรมการลงทุนมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.32: เห็นด้วยมากที่สุด) รองลงมา คือ สภาพคล่องในการซื้อขายหลักทรัพย์ (ค่าเฉลี่ย 4.16: เห็นด้วยมาก)

ปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นในเรื่องข้อมูลสถานะตลาดในปัจจุบันมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.08: เห็นด้วยมาก) รองลงมา คือ ข้อมูลจากบทวิเคราะห์ของบริษัทหลักทรัพย์ (ค่าเฉลี่ย 3.46: เห็นด้วยมาก)

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเมือง กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นในเรื่องความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.00: เห็นด้วยมาก) รองลงมา คือ ความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจต่างประเทศ (ค่าเฉลี่ย 3.80: เห็นด้วยมาก)

ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ในการลงทุน กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นในเรื่องการวิเคราะห์ข้อมูลการลงทุนด้วยตนเองมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.16: เห็นด้วยมาก) รองลงมา คือ การมีข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจเป็นจำนวนมาก (ค่าเฉลี่ย 4.15: เห็นด้วยมาก)

ตารางที่ 4.8

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการตัดสินใจ

ตัวแปรตาม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลค่า
การตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์			
ถ้าให้ตัดสินใจได้ใหม่ ท่านจะตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ท่านกำลังประเมินนี้หรือไม่	4.51	0.738	ลงทุนแน่นอน

จากตารางที่ 4.8 เป็นการวัดตัวแปรตามถึงระดับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในระดับ “ลงทุนแน่นอน” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51

4.4 การวิเคราะห์ปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์กับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

วัตถุประสงค์หนึ่งของงานวิจัยนี้ คือ การศึกษาว่าในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ต่างกัน ตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร ซึ่งการทดสอบสมมติฐานของงานวิจัยส่วนนี้ ใช้การวิเคราะห์ Independent-Sample T Test สำหรับการทดสอบลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน ด้านเพศ และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) สำหรับการทดสอบลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันด้านอายุ, ด้านระดับการศึกษา, ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และด้านอาชีพ

4.4.1 เพศกับระดับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

กำหนดระดับนัยสำคัญ 0.05 และกำหนดสมมติฐานที่ 1 ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านเพศ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

ตารางที่ 4.9

ผลการวิเคราะห์เพศกับระดับการตัดสินใจลงทุน

เพศ	N	ค่าเฉลี่ยการ ตัดสินใจลงทุน (Mean)	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Std. Deviation)	Sig.
ชาย	215	4.53	0.766	0.593
หญิง	201	4.48	0.708	

จากการทดสอบปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านเพศ กับระดับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้วยการวิเคราะห์ Independent-Sample T Test ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.593 ซึ่งมีค่ามากกว่า α ที่ 0.05 ดังนั้นจึงสรุปว่า เพศชายและเพศหญิงมีระดับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันประชาชนทั่วไปเริ่มสนใจและให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่งคั่งส่วนบุคคลผ่านการออมการลงทุน ประกอบกับเทคโนโลยีการสื่อสารที่มีความสะดวกมากขึ้น ทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลการลงทุน รวมถึงการทำธุรกรรมผ่านระบบอินเทอร์เน็ตได้สะดวกยิ่งขึ้น และไม่พบว่าเพศชายหรือเพศหญิงต่างให้ความสนใจในการลงทุนและการลงทุนที่ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น เพศจึงไม่ได้เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยในอดีตที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 2 เช่น งานวิจัยของ ธิดา ลือชาพัฒน์พร (2553) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามบทวิเคราะห์ที่เผยแพร่ใน SSA Consensus พบว่า นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามบทวิเคราะห์ที่เผยแพร่ใน SSA Consensus

4.4.2 อายุกับระดับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

กำหนดระดับนัยสำคัญ 0.05 และกำหนดสมมติฐานที่ 2 ดังนี้

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านอายุ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

ตารางที่ 4.10

ผลการวิเคราะห์อายุกับระดับการตัดสินใจลงทุน

อายุ	N	ค่าเฉลี่ยการตัดสินใจลงทุน (Mean)	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation)	F	Sig.
ต่ำกว่า 20 – 30 ปี	234	4.50	0.695	1.650	0.193
31 – 40 ปี	96	4.61	0.622		
41 ปีขึ้นไป	86	4.42	0.939		

จากการทดสอบอายุกับระดับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.193 ซึ่งมีค่ามากกว่า α ที่ 0.05 ดังนั้นจึงสรุปว่า อายุที่แตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ แม้ว่าอายุจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้คนมีความคิดและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน แต่ในปัจจุบัน คนส่วนใหญ่เริ่มให้ความสนใจกับการลงทุนมากขึ้น โดยมักมีวัตถุประสงค์ในการสร้างผลตอบแทนให้สูงขึ้น เพื่อชดเชยเงินเฟ้อ หรือเป็นช่องทางในการสร้างความมั่งคั่งส่วนบุคคล ประกอบกับ สถาบันการเงินต่างมีการออกแบบผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่หลากหลาย เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลในแต่ละช่วงอายุได้อย่างครบถ้วน ดังนั้น อายุจึงไม่ได้เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยในอดีตที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 2 คือ งานวิจัยของ กนกดล สิริวัฒนชัย (2556) ที่ได้ทำการศึกษาการตัดสินใจลงทุนในหุ้นของคนรุ่นใหม่ที่มีอายุระหว่าง 18-48 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า อายุที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างไม่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหุ้น

4.4.3 ระดับการศึกษากับระดับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

กำหนดระดับนัยสำคัญ 0.05 และกำหนดสมมติฐานที่ 3 ดังนี้

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

ตารางที่ 4.11

ผลการวิเคราะห์ระดับการศึกษากับระดับการตัดสินใจลงทุน

ระดับการศึกษา	N	ค่าเฉลี่ยการตัดสินใจลงทุน (Mean)	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation)	Sig.
ปริญญาตรี หรือต่ำกว่า	277	4.58	0.679	0.004
ปริญญาโท หรือสูงกว่า	139	4.37	0.827	

จากการทดสอบระดับการศึกษากับระดับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้วยการวิเคราะห์ Independent-Sample T Test ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.004 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า α ที่ 0.05 ดังนั้นจึงสรุปว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ ระดับการศึกษาอาจเป็นได้ทั้งการสร้างความมั่นใจในการลงทุน และสาเหตุที่ทำให้นักลงทุนลดความมั่นใจในการลงทุนลงได้ เนื่องจากระดับการศึกษาจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้คนมีความคิดและพฤติกรรมที่ต่างกัน เช่น ผู้ที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี หรือต่ำกว่า อาจมีความมั่นใจในการลงทุนในระดับตัดสินใจลงทุนแน่นอน และมีระดับค่าเฉลี่ยการตัดสินใจที่สูงกว่า เพราะคำนึงถึงความเสี่ยงในการลงทุนที่น้อยกว่า ในขณะที่ ผู้ที่มีการศึกษาในระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า อาจมีการพิจารณาเกี่ยวกับความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการลงทุนที่มากจนเกินไป จึงส่งผลให้ความมั่นใจในการลงทุนถูกลดทอนลง ดังนั้นระดับการศึกษาจึงเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยในอดีตที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 2 เช่น งานวิจัยของ อนุสรณ์ โพธิ์ไทร (2556) ที่ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการออมและการลงทุนของ First Jobber ในเขตกรุงเทพมหานคร และพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการออมและการลงทุนที่ต่างกัน

4.4.4 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับระดับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

กำหนดระดับนัยสำคัญ 0.05 และกำหนดสมมติฐานที่ 4 ดังนี้

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

ตารางที่ 4.12

ผลการวิเคราะห์รายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับระดับการตัดสินใจลงทุน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	N	ค่าเฉลี่ยการตัดสินใจลงทุน (Mean)	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation)	F	Sig.
ต่ำกว่า 20,000 บาท	51	4.45	0.808	0.519	0.722
20,000 – 30,000 บาท	150	4.55	0.640		
30,000 – 40,000 บาท	73	4.56	0.745		
40,000 – 50,000 บาท	43	4.42	0.823		
50,000 บาทขึ้นไป	99	4.47	0.800		

จากการทดสอบปัจจัยด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับระดับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.722 ซึ่งมีค่ามากกว่า α ที่ 0.05 ดังนั้นจึงสรุปว่า ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ เนื่องจากพฤติกรรมของผู้ที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ส่วนใหญ่ ใช้เงินออมส่วนที่เหลือจากการใช้จ่ายเป็นแหล่งเงินทุนในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ และระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาจไม่สามารถจำแนกสัดส่วนของเงินออมได้ เช่น ผู้ที่มีรายได้ 40,000 – 50,000 บาท อาจไม่มีเงินออมเหลือพอที่จะนำมาใช้ในการลงทุน ในขณะที่ ผู้ที่มีรายได้ 20,000 – 30,000 บาท อาจสามารถมีสัดส่วนเงินออมได้ถึงร้อยละ 20 และนำเงินจำนวนดังกล่าวมาใช้ในการลงทุนได้ ดังนั้น ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจึงไม่ได้เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยในอดีตที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 2 เช่น งานวิจัยของ ธิดา ลือชาพัฒน์พร (2553) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามบทวิเคราะห์ที่เผยแพร่ใน SSA Consensus พบว่า นักลงทุนที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามบทวิเคราะห์ที่เผยแพร่ใน SSA Consensus

4.4.5 อาชีพกับระดับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

กำหนดระดับนัยสำคัญ 0.05 และกำหนดสมมติฐานที่ 5 ดังนี้

สมมติฐานที่ 5 ปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านอาชีพ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

ตารางที่ 4.13

ผลการวิเคราะห์อาชีวะกับระดับการตัดสินใจลงทุน

อาชีพ	N	ค่าเฉลี่ยการตัดสินใจลงทุน (Mean)	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation)	F	Sig.
ข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ	114	4.52	0.719	1.666	0.190
พนักงานบริษัทเอกชน	218	4.46	0.768		
อื่นๆ	84	4.63	0.673		

จากการทดสอบอาชีพกับระดับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.190 ซึ่งมีค่ามากกว่า α ที่ 0.05 ดังนั้นจึงสรุปว่า อาชีพที่แตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ ในปัจจุบัน ทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนต่างมีการส่งเสริมให้บุคลากรของตนมีความรู้ความเข้าใจในด้านการบริหารจัดการความมั่งคั่งส่วนบุคคล ในรูปแบบต่างๆ เช่น การอบรม สัมมนาหัวข้อเกี่ยวกับการออมการลงทุน เป็นต้น ซึ่งวิธีในการสร้างความมั่งคั่งหรือเพิ่มแหล่งที่มาของเงินได้ นอกจากแหล่งเงินได้ประจำจากการจ้างงาน หรือการเป็นเจ้าของกิจการแล้ว ยังมีวิธีการลงทุนในรูปแบบต่างๆ เช่น กองทุนรวม, พันธบัตรและตราสารหนี้ และการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ก็เป็นอีกหนึ่งช่องทางการสร้างผลตอบแทน ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างความมั่งคั่งส่วนบุคคลได้ ดังนั้น อาชีพจึงไม่ได้เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยในอดีตที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 2 เช่น งานวิจัยของ อนุสรณ์ โพธิ์ไทร (2556) ที่ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการออมและการลงทุนของ First Jobber ในเขตกรุงเทพมหานคร และพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมและการลงทุนที่แตกต่างกัน

4.5 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

จากการออกแบบแบบสอบถาม โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม ทำให้ผู้วิจัยสามารถกำหนดปัจจัยการลงทุนได้ 4 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการลงทุน, ปัจจัยด้าน

ข้อมูลข่าวสาร, ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเมือง และปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ในการลงทุน ซึ่งหลังจากการเก็บรวบรวมและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ความเหมาะสมของปัจจัยและตัววัดเหล่านั้นอีกครั้ง ก่อนนำไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เหมาะสมและเกิดความถูกต้องของผลการวิเคราะห์มากยิ่งขึ้น เนื่องจาก ผลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของปัจจัยและตัววัดเบื้องต้นนั้น อาจมีความสัมพันธ์กันเองหรือมีแนวโน้มของข้อมูลไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสามารถรวบรวมและกำหนดเป็นปัจจัยใหม่ที่มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

4.5.1 การวิเคราะห์ความเหมาะสมตัวแปรอิสระ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัย

การวิเคราะห์ความเหมาะสมตัวแปรอิสระโดยวิธีการวิเคราะห์ปัจจัย เบื้องต้นผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation) เพื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระต่างๆ ทั้ง 20 ตัวแปร ซึ่งเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัววัดต่างๆ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่ามีตัววัดหลายคู่ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ความสัมพันธ์ดังกล่าวมีผลต่อการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงเส้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำตัววัดเหล่านั้นไปทำการวิเคราะห์และสกัดปัจจัยต่อไป โดยการวิเคราะห์ปัจจัยอันดับการจะใช้สถิติทดสอบในการวิเคราะห์คือ KMO (Kaiser-Meyer-Olkin) และ Barlett's Test Sphericity ในการทดสอบความเหมาะสมของตัวแปรอิสระที่จะทำการสกัดปัจจัยหรือไม่

KMO (Kaiser-Meyer-Olkin) เป็นค่าที่ใช้วัดความเหมาะสมของข้อมูลตัวอย่างที่นำมาวิเคราะห์โดยเทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) ซึ่งถ้าค่า KMO มีค่ามาก (เข้าสู่ค่า 1) แสดงว่าสามารถใช้เทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัยในการแบ่งกลุ่มตัวแปรได้ แต่ถ้า KMO มีค่าน้อย (เข้าสู่ค่า 0) แสดงว่าไม่สมควรนำเทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัยมาใช้ ส่วนในการทดสอบแบบ Barlett's Test Sphericity ซึ่งใช้ในการทดสอบค่าสหสัมพันธ์โดยรวมของตัวแปรย่อยที่นำมาวิเคราะห์ ข้อมูลที่เหมาะสมจะต้องมีค่า Sig. น้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด โดยการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.05 และได้ตั้งสมมติฐาน คือ H_0 : ตัวแปรไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน และ H_1 : ตัวแปรมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน

การวิเคราะห์ค่า KMO และ Bartlett's Test

ตารางที่ 4.14

ค่า KMO และ Bartlett's Test

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.		.804
Approx. Chi-Square		2721.725
Bartlett's Test of Sphericity	Df	190
	Sig.	.000

จากตารางที่ 4.14 พบว่า เมื่อทำการทดสอบความเหมาะสมของข้อมูลในการวิเคราะห์ปัจจัยจะได้ค่า KMO มีค่าเท่ากับ 0.804 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.5 แสดงว่า ข้อมูลที่รวบรวมได้มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยในระดับดี และเมื่อทำการทดสอบของบาร์ทเร็ตต์ พบว่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 2721.725 และมีค่า Sig เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญในการทดสอบ (0.05) แสดงว่า เมทริกซ์สัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณะ หรืออีกนัยหนึ่งคือ ตัวแปรทั้ง 20 ตัวแปรมีความสัมพันธ์ระหว่างกันนั่นเอง

4.5.2 การวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis)

จากการทดสอบข้างต้นจึงสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวมีความเหมาะสมที่จะใช้เทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) ขั้นตอนต่อมา คือ การสกัดปัจจัย (Extraction) ซึ่งเป็นการหาและกำหนดปัจจัยที่เหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์หาสมการถดถอยเชิงเส้น โดยการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีสกัดปัจจัยแบบ Principal Component Analysis (PCA) และใช้วิธีการหมุนแกนปัจจัยแบบ Varimax โดยใช้เกณฑ์ในการตัดสินจำนวนปัจจัยที่เหมาะสมจากการพิจารณาค่า Eigenvalue ที่มากกว่า 1 และค่า Factor Loading ของตัววัดในปัจจัย ต้องไม่น้อยกว่า 0.40 รวมทั้งตัววัดแต่ละตัวต้องไม่มีค่า Factor loading สูงใกล้เคียงกันในปัจจัย มากกว่า 1 ปัจจัย

การวิเคราะห์ปัจจัยเป็นเครื่องมือที่เหมาะสมกับข้อมูลที่เป็นตัวเลข (Numeric Data) โดยมีเป้าหมายในการลดจำนวนตัวแปรต่างๆ ให้กลายเป็นปัจจัย (Factor) ที่ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน (ศรีเพ็ญ ทรัพย์มนชัย และคณะ, 2555) เมื่อนำตัวแปรทั้ง 20 ตัว ไปทำการวิเคราะห์ปัจจัย พบว่า สามารถสกัดปัจจัยออกมาทั้งสิ้น 6 ปัจจัย โดยกลุ่มปัจจัยดังกล่าวนี้ สามารถอธิบายค่าความแปรปรวนของตัวแปรทั้ง 20 ตัว ได้ทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 64.147 (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ข) ซึ่งสามารถแสดงการเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มปัจจัยและตัววัดต่างๆ

ระหว่างปัจจัยที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม และปัจจัยที่ได้จากการวิเคราะห์ปัจจัย ดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15

เปรียบเทียบปัจจัยและตัวแปรที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมและการทำการวิเคราะห์ปัจจัย

ปัจจัยที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม	ปัจจัยที่ได้จากการวิเคราะห์ปัจจัย
1. ปัจจัยด้านแรงจูงใจ 1) ความสะดวกในการทำธุรกรรมการลงทุน 2) อัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ 3) สิทธิประโยชน์ทางภาษี 4) การส่งเสริมการลงทุนของบริษัทหลักทรัพย์ 5) สภาพคล่องในการซื้อขายหลักทรัพย์ 6) หลักทรัพย์ที่ลงทุนให้รายได้ที่สม่ำเสมอ	1. ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการลงทุน 1) หลักทรัพย์ที่ลงทุนให้รายได้ที่สม่ำเสมอ 2) อัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ 3) การส่งเสริมการลงทุนของบริษัทหลักทรัพย์ 4) สิทธิประโยชน์ทางภาษี 2. ปัจจัยด้านความสะดวกในการทำธุรกรรม 1) สภาพคล่องในการซื้อขายหลักทรัพย์ 2) ความสะดวกในการทำธุรกรรมการลงทุน
2. ปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร 1) ข้อมูลสถานะตลาดในปัจจุบัน 2) ข้อมูลจากบทวิเคราะห์ของบริษัทหลักทรัพย์ 3) ข้อมูลจากคำแนะนำการลงทุนของคนในครอบครัว 4) ข้อมูลจากคำแนะนำการลงทุนของเจ้าหน้าที่การตลาด 5) ข้อมูลจากคำแนะนำการลงทุนของเพื่อนหรือคนรู้จัก	3. ปัจจัยด้านการวิเคราะห์ข้อมูลการลงทุนด้วยตนเอง 1) การวิเคราะห์ข้อมูลการลงทุนด้วยตนเอง 2) การมีข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจจำนวนมาก 4) ข้อมูลสถานะตลาดในปัจจุบัน 5) ความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจ 6) ข้อมูลจากบทวิเคราะห์ของบริษัทหลักทรัพย์

ตารางที่ 4.15

เปรียบเทียบปัจจัยและตัวแปรที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมและการทำการทำการวิเคราะห์ปัจจัย
(ต่อ)

ปัจจัยที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม	ปัจจัยที่ได้จากการวิเคราะห์ปัจจัย
	4. ปัจจัยด้านคำแนะนำการลงทุน 1) ข้อมูลจากคำแนะนำการลงทุนของเพื่อนหรือคนรู้จัก 2) ข้อมูลจากคำแนะนำการลงทุนของเจ้าหน้าที่การตลาด 3) ข้อมูลจากคำแนะนำการลงทุนของคนในครอบครัว
3. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเมือง 1) อัตราเงินเฟ้อ 2) ความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจ 3) ความมีเสถียรภาพทางการเมือง 4) อัตราดอกเบี้ยเงินฝากภายในประเทศ 5) ความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจต่างประเทศ	5. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเมือง 1) ความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจต่างประเทศ 2) อัตราดอกเบี้ยเงินฝากภายในประเทศ 3) อัตราเงินเฟ้อ 4) ความมีเสถียรภาพทางการเมือง
4. ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ในการลงทุน 1) การวิเคราะห์ข้อมูลการลงทุนด้วยตนเอง 2) การมีข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจจำนวนมาก 3) ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความเสี่ยงและการลงทุน 4) ประสบการณ์ในการลงทุน	6. ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ในการลงทุน 1) ประสบการณ์ในการลงทุน 2) ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความเสี่ยงและการลงทุน

จากผลการวิเคราะห์ปัจจัยข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยต้องปรับเปลี่ยนสมมติฐานในการวิจัยเพื่อให้สอดคล้องกับผลที่ได้จากการจัดกลุ่มปัจจัย ดังนี้

สมมติฐานที่ 6 ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการลงทุนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

สมมติฐานที่ 7 ปัจจัยด้านความสะดวกในการทำธุรกรรมมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

สมมติฐานที่ 8 ปัจจัยด้านการวิเคราะห์ข้อมูลการลงทุนด้วยตนเองมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

สมมติฐานที่ 9 ปัจจัยด้านคำแนะนำในการลงทุนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

สมมติฐานที่ 10 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ และการเมืองมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

สมมติฐานที่ 11 ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ในการลงทุนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

4.5.3 การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงเส้น (Multiple Regression)

การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงเส้นเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ โดยปัจจัยตามการจัดกลุ่ม จากการวิเคราะห์ปัจจัย

Factor Score (คะแนนของแต่ละปัจจัย) ที่ได้จากการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของกลุ่มตัวอย่าง สามารถนำมาวิเคราะห์หาสมการถดถอยเชิงเส้น (Linear Regression Analysis) เพื่อสร้างสมการหาความสัมพันธ์ระหว่างการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของกลุ่มตัวอย่าง และปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ซึ่งผลที่ได้จากการวิเคราะห์สมการถดถอยดังกล่าว จะสามารถบอกได้ว่า ปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ อย่างมีนัยสำคัญ

ผู้วิจัยได้นำกลุ่มปัจจัยทั้งหมดที่คาดว่าจะมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 6 ปัจจัย ไปทำการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation) เพื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม เพื่อดูว่าตัวแปรอิสระไม่ได้มีความสัมพันธ์กันเองอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งผลที่ได้จากการวิเคราะห์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ทั้ง 6 ปัจจัย ที่ได้จากการจัดกลุ่มปัจจัย ไม่มีปัจจัยใดที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

ในส่วนของการวิเคราะห์การถดถอยแบบ Multiple Regression เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ซึ่งใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลแล้ว จำนวน 416 ชุด

และกำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05 นำตัวแปรเข้าสมการด้วยวิธี Enter Regression เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย โดยพิจารณาค่า Sig. เปรียบเทียบกับค่า α เท่ากับ 0.05 ผลการวิเคราะห์เป็นดังนี้

ตารางที่ 4.16

ประสิทธิภาพของสมการถดถอยตามวิธี Enter Regression ในการวิเคราะห์การถดถอยระหว่าง การตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์และปัจจัยทั้ง 6 ตัว (Model Summary)

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	0.342 ^a	0.117	0.104	0.698

a. Predictors: (Constant), Factor6, Factor2, Factor5, Factor1, Factor4, Factor3

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ค่าประสิทธิภาพในการทำนาย (R Square) สูงสุด คือ 0.117 หมายความว่า ตัวแปรทั้ง 6 ตัว สามารถอธิบายการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศได้ร้อยละ 11.7 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 88.3 เกิดจากอิทธิพลตัวแปรอื่นๆ

ตารางที่ 4.17

ผลการวิเคราะห์สมมติฐานในภาพรวมของสมการถดถอยตามวิธี Enter Regression ในการวิเคราะห์การถดถอยระหว่างการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์และปัจจัยทั้ง 6 ตัว (ANOVA)

Model	Sum of Squares	Df	Mean Square	F	Sig.
1 Regression	26.467	6	4.411	9.044	0.000 ^b
Residual	199.494	409	0.488		
Total	225.962	415			

a. Dependent Variable: Decision

b. Predictors: (Constant), Factor6, Factor2, Factor5, Factor1, Factor4, Factor3

การวิเคราะห์ผลจากตารางที่ 4.17 มีการตั้งสมมติฐาน คือ

H_0 : ตัวแปรริสระทุกตัวไม่สามารถนำมาใช้ในการพิจารณาการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศได้

H_1 : ตัวแปรริสระอย่างน้อย 1 ตัวสามารถนำมาใช้ในการพิจารณาการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศได้

จากการทดสอบที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 นั้น ผลจากการทดสอบตามตารางที่ 4.17 ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ ตัวแปรริสระอย่างน้อย 1 ตัว สามารถนำมาใช้ในการพิจารณาการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศได้

ตารางที่ 4.18

สมการถดถอยที่ได้ในแต่ละขั้นตอนตามวิธี Enter Regression ในการวิเคราะห์การถดถอยระหว่าง การตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์และปัจจัยทั้ง 6 ตัว

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	T	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่	3.019	0.331		9.110	0.000
ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการลงทุน	0.061	0.057	0.058	1.059	0.290
ปัจจัยด้านความสะดวกในการทำธุรกรรม	0.120	0.063	0.094	1.909	0.057
ปัจจัยด้านการวิเคราะห์ข้อมูลการลงทุนด้วยตนเอง	0.222	0.072	0.186	3.099	0.002
ปัจจัยด้านคำแนะนำการลงทุน	-0.149	0.045	-0.171	-3.310	0.001

ตารางที่ 4.18

สมการถดถอยที่ได้ในแต่ละขั้นตอนตามวิธี Enter Regression ในการวิเคราะห์การถดถอยระหว่าง การตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์และปัจจัยทั้ง 6 ตัว (ต่อ)

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	T	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเมือง	-0.071	0.066	-0.064	-1.088	0.277
ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ในการลงทุน	0.167	0.051	0.169	3.279	0.001

จากตารางที่ 4.18 เมื่อพิจารณาค่า Sig. สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (T-Test ของปัจจัยที่มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05) มีจำนวน 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านคำแนะนำการลงทุน, ปัจจัยด้านการวิเคราะห์ข้อมูลการลงทุนด้วยตนเอง และปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ในการลงทุน

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอย สามารถตอบแต่ละสมมติฐานของงานวิจัย ได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 6 ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการลงทุนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

จากผลการวิจัย พบว่า ค่าสถิติ T-Test มีค่า Sig. เท่ากับ 0.290 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 6 ซึ่งสามารถตีความได้ว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการลงทุนไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ อาจเนื่องมาจาก หลักทรัพย์แต่ละประเภทมีอัตราผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์ทางภาษีไม่ได้แตกต่างกันมากนัก นักลงทุนส่วนใหญ่จึงไม่ได้ให้ความสำคัญกับแรงจูงใจในที่เกี่ยวข้องกับอัตราผลตอบแทนที่มากนัก โดยปัจจัยด้านแรงจูงใจในการลงทุนที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดอัตราผลตอบแทน อาทิ หลักทรัพย์ที่ลงทุนให้รายได้ที่สม่ำเสมอ, อัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์

สำหรับการส่งเสริมการลงทุนของบริษัทหลักทรัพย์ในปัจจุบันมีค่อนข้างน้อย หรืออาจจะมีอยู่บ้าง แต่ไม่ได้แตกต่างกันมากนักในแต่ละบริษัทหลักทรัพย์ จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่นักลงทุนต่างไม่ได้ตระหนักถึงปัจจัยในด้านดังกล่าว นอกจากนี้ ด้านสิทธิประโยชน์ทางภาษี เนื่องจากการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ไม่ได้มีการประชาสัมพันธ์เรื่องสิทธิประโยชน์ทางภาษี เช่น การยกเว้นภาษีสำหรับกำไรจากการขายหลักทรัพย์ และการเครดิตภาษีเงินปันผลของกิจการที่มีการชำระภาษีในอัตราต่างๆ ตามกฎหมาย ประกอบกับขั้นตอนในการยื่นเพื่อขอสงวนสิทธิประโยชน์ทางภาษีจากการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในอดีตค่อนข้างยุ่งยาก นักลงทุนส่วนใหญ่จึงมองข้ามสิทธิประโยชน์ดังกล่าวไป แม้ว่าขั้นตอนในการดำเนินการดังกล่าวจะได้รับการพัฒนาให้สามารถดำเนินการผ่านระบบอัตโนมัติได้ และสามารถใช้กับการยื่นแบบแสดงภาษีในปี พ.ศ. 2557 ก็ตาม แต่ระบบที่รองรับยังไม่แพร่หลาย ทำให้นักลงทุนอีกจำนวนหนึ่งไม่ทราบ จึงไม่ได้ดำเนินการดังกล่าว ด้วยเหตุนี้จึงอาจทำให้นักลงทุนไม่ได้คำนึงถึงปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์ทางภาษีในการตัดสินใจลงทุน สิทธิประโยชน์ด้านภาษีที่ได้จากการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ อาทิ การเครดิตภาษีเงินปันผล, การยกเว้นภาษีสำหรับกำไรที่ได้จากการขายหลักทรัพย์, การยกเว้นภาษีเงินปันผลสำหรับหลักทรัพย์บางประเภทที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ เช่น เงินปันผลจากกองทุนรวม อสังหาริมทรัพย์ ด้วยสาเหตุที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ จึงทำให้ปัจจัยด้านด้านแรงจูงใจในการลงทุนไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

สมมติฐานที่ 7 ปัจจัยด้านความสะดวกในการทำธุรกรรมมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

จากผลการวิจัย พบว่า ค่าสถิติ T-Test มีค่า Sig. เท่ากับ 0.057 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 7 ซึ่งสามารถตีความได้ว่า ในปัจจุบันการทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินส่วนใหญ่จะมีช่องทางในการทำธุรกรรมผ่านระบบออนไลน์เพิ่มเติมจากช่องทางในการทำธุรกรรมปกติ ซึ่งช่องทางออนไลน์เป็นช่องทางที่ผู้ใช้งานสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวก อีกทั้งภาครัฐยังมีการสนับสนุนให้การทำธุรกรรมทางการเงินออนไลน์มีความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น ด้วยการออกกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการใช้งานให้กับระบบการทำธุรกรรมออนไลน์ ซึ่งในแง่ของการทำธุรกรรมการลงทุน ที่มักใช้ระบบการทำธุรกรรมร่วมกับสถาบันการเงินจึงได้รับประโยชน์จากความสะดวกของช่องทางเหล่านี้เช่นกัน แต่สาเหตุหลักที่ทำให้ปัจจัยด้านความสะดวกในการทำธุรกรรมไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจนั้น อาจเนื่องมาจาก ความสะดวกในการทำธุรกรรมเช่นนี้ถูกใช้กันอย่างแพร่หลาย และไม่แตกต่างกันในแต่ละสถาบันการเงิน ซึ่งผู้ใช้บริการจะสามารถเลือกช่องทางในการทำธุรกรรมที่ตนสะดวกอย่างเป็นปกติในทุกธุรกรรมและทุกสถาบันการเงิน ทำให้ในด้านความสะดวกในการทำธุรกรรมจึงไม่ใช่ปัจจัยหลักที่นักลงทุนให้ความสำคัญสำหรับการตัดสินใจที่จะลงทุนหรือไม่ ดังนั้น ปัจจัยด้านความสะดวกในการทำธุรกรรมจึงไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนใน

ตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ซึ่งตรงกันข้ามกับผลการวิจัยของ ศกุนตลา สุริยเถลิง (2556) ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการตัดสินใจออมและลงทุนของกลุ่ม Gen Y ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยแรงจูงใจในด้านความสะดวกในการทำธุรกรรมส่งผลต่อการตัดสินใจออมและลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง และงานวิจัยของ ปิพิชญา บุญศรี (2555) ที่ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยความสะดวกในการทำธุรกรรมเป็นปัจจัยด้านแรงจูงใจในการลงทุน ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจออมและลงทุน

สมมติฐานที่ 8 ปัจจัยด้านการวิเคราะห์ข้อมูลการลงทุนด้วยตนเองมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

จากผลการวิจัย พบว่า ค่าสถิติ T-Test มีค่า Sig. เท่ากับ 0.002 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 8 ซึ่งสามารถตีความได้ว่า ปัจจัยด้านการวิเคราะห์ข้อมูลการลงทุนด้วยตนเองส่งผลเชิงบวกต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ทั้งในเรื่องการวิเคราะห์ข้อมูลการลงทุนด้วยตนเอง, การมีข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจจำนวนมาก, ข้อมูลสถานะตลาดในปัจจุบัน, ความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจ และข้อมูลจากบทวิเคราะห์ของบริษัทหลักทรัพย์ เนื่องจาก ในปัจจุบันเทคโนโลยีต่างๆ ทำให้บุคคลสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว ทำให้นักลงทุนมักมีแหล่งข้อมูลในการศึกษาและใช้ในการตัดสินใจที่มากขึ้น เพื่อทำการวิเคราะห์ความน่าสนใจในการลงทุน ส่งผลให้ปัจจัยด้านการวิเคราะห์ข้อมูลการลงทุนด้วยตนเองมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับ ปนิตา แซ่ตั้ง และปาริชาติ ราชประดิษฐ์ (2556) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการลงทุนเชิงจิตวิทยาโดยใช้ทฤษฎีความเสี่ยงและผลตอบแทน กรณีศึกษานักลงทุนจังหวัดพิษณุโลก พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านข้อมูลประกอบการตัดสินใจ และจากผลการศึกษาของพนมพร อัครชยานันท์ และคณะ (2557) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตราสารทางการเงิน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตัดสินใจลงทุนด้วยตนเองในสัดส่วนที่สูงที่สุด

สมมติฐานที่ 9 ปัจจัยด้านคำแนะนำในการลงทุนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

จากผลการวิจัย พบว่า ค่าสถิติ T-Test มีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 9 ซึ่งสามารถตีความได้ว่า ปัจจัยด้านคำแนะนำในการลงทุนส่งผลในทิศทางตรงกันข้ามต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม ทั้งในเรื่อง ข้อมูลจากคำแนะนำการลงทุนของเพื่อนหรือคนรู้จัก, ข้อมูลจากคำแนะนำการลงทุนของเจ้าหน้าที่การตลาด และข้อมูลจากคำแนะนำการลงทุนของคนในครอบครัว เนื่องจากคำแนะนำการลงทุนของเพื่อนหรือ

คนรู้จัก และคำแนะนำการลงทุนของคนในครอบครัว ต่างเป็นแหล่งข้อมูลที่ไม่ได้มีแหล่งที่มาที่น่าเชื่อถือ จึงอาจส่งผลให้นักลงทุนไม่เชื่อในคำแนะนำที่ได้รับ และตัดสินใจในทิศทางตรงกันข้าม สำหรับกรณีคำแนะนำการลงทุนของเจ้าหน้าที่การตลาด อาจเป็นแหล่งข้อมูลที่มาจากผู้เชี่ยวชาญ อย่างไรก็ตาม นักลงทุนต่างรู้ว่า เจ้าหน้าที่การตลาดที่ทำหน้าที่ในการแนะนำการลงทุนต่างมีส่วนได้ส่วนเสียสำหรับการผลักดันให้เกิดปริมาณการซื้อขายของนักลงทุน ซึ่งอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้นักลงทุนไม่เชื่อถือ และตัดสินใจในทิศทางตรงกันข้ามกับคำแนะนำที่ได้รับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐปนีย์ นามนิราศภักย์ (2556) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ในประเทศไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับการชักชวนจากบุคคลอื่น เช่น เพื่อน, ครอบครัว, นักวิชาการ แต่ให้ความสำคัญในระดับปานกลางเท่านั้น

สมมติฐานที่ 10 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเมืองมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

จากผลการวิจัย พบว่า ค่าสถิติ T-Test มีค่า Sig. เท่ากับ 0.277 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 10 ซึ่งสามารถตีความได้ว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเมืองไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ อาจเนื่องมาจาก ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเมืองเป็นปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อภาพรวมของระบบเศรษฐกิจ ในขณะที่นักลงทุนมักตัดสินใจลงทุนจากปัจจัยพื้นฐานของกิจการ ส่งผลให้นักลงทุนเหล่านั้นให้น้ำหนักปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเมืองประกอบในการตัดสินใจเพียงเล็กน้อย ดังนั้น จึงทำให้ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเมืองในภาพรวมจึงไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ซึ่งตรงกันข้ามกับงานวิจัยของ ปนิตา แซ่ตั้ง และปาริชาติ ราชประดิษฐ์ (2556) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการลงทุนเชิงจิตวิทยาโดยใช้ทฤษฎีความเสี่ยงและผลตอบแทน กรณีศึกษานักลงทุนจังหวัดพิษณุโลก พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจของประเทศ และปัจจัยด้านการเมือง ในการตัดสินใจลงทุน

สมมติฐานที่ 11 ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ในการลงทุนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

จากผลการวิจัย พบว่า ค่าสถิติ T-Test มีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 11 ซึ่งสามารถตีความได้ว่า ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ในการลงทุนส่งผลเชิงบวกต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ทั้งในเรื่องประสบการณ์ในการลงทุน และความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความเสี่ยงและการลงทุน เนื่องจาก ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความเสี่ยงและการลงทุน และประสบการณ์ในการลงทุนจะเป็นการสร้างความมั่นใจในการตัดสินใจลงทุนให้กับนักลงทุน จึงส่งผลให้ ปัจจัยด้าน

ด้านความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ในการลงทุนส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งสอดคล้องกับ กนกวล สิริวัฒนชัย (2556) ที่ได้ทำการศึกษาการตัดสินใจลงทุนในหุ้นของคนรุ่นใหม่ที่มีอายุระหว่าง 18-48 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจของคนรุ่นใหม่สัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในหุ้นของกลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในหุ้น และประสบการณ์การลงทุนในหุ้นที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหุ้นของกลุ่มตัวอย่าง และอนุสร โพธิ์ไทร (2556) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมและการลงทุนของ First Jobber ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ความเข้าใจด้านความเสี่ยงและผลตอบแทนที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนที่ต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ในการเลือกลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ รวมถึงศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ และปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ (เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ) ซึ่งประชากรที่ทำการศึกษาคือ กลุ่มนักลงทุนทั่วไปที่เคยลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม และเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านช่องทางต่างๆ คือ การให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามโดยตรง และการกระจายแบบสอบถามผ่านช่องทางออนไลน์ ผู้วิจัยได้รับการตอบแบบสอบถามโดยกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด และข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์จำนวน 416 ชุด นำมาประมวลผลและวิเคราะห์ค่าทางสถิติตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ผู้วิจัยสามารถทำการสรุปผลได้ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ในภาพรวมพบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น เพศชายร้อยละ 51.68 เพศหญิงร้อยละ 48.32 โดยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.53 มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี มากเป็นอันดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 23.08 ในขณะที่ระดับการศึกษาของผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 62.26 และอันดับถัดมาคือระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 31.97 และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 20,000 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.06 อันดับ 2 คือ 50,000 บาท ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 23.80 นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 52.40 และอันดับ 2 คือ ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 18.51

5.1.2 พฤติกรรมในการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

จากผลการวิจัย พบว่า ประเภทของบัญชีที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการลงทุนมากที่สุด คือ บัญชีเงินฝาก (Cash balance account) คิดเป็นร้อยละ 62.26 รองลงมาคือ บัญชีเงินสด (Cash account) คิดเป็นร้อยละ 30.29 และในด้านวัตถุประสงค์ในการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ลงทุนเพื่อสร้างผลตอบแทนให้สูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 70.61 และอันดับถัดมา คือลงทุนเพื่อเสถียรภาพของรายได้ คิด

เป็นร้อยละ 13.98 โดยวัตถุประสงค์เพื่อการกระจายความเสี่ยง และเพื่อการจัดการภาษี คิดเป็นร้อยละ 10.75 และ 4.66 ตามลำดับ ความถี่ที่กลุ่มตัวอย่างซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์มากที่สุด คือ ซื้อ หรือ ขายทุกเดือน คิดเป็นร้อยละ 29.57 อันดับสองคือ ซื้อ หรือ ขายทุกสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 25.96 ในขณะที่ความถี่ในการซื้อ หรือ ขายทุก 3 เดือนมีกลุ่มตัวอย่างเลือกตอบมากเป็นอันดับสาม คิดเป็นร้อยละ 20.19 แหล่งที่มาของเงินทุนที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการลงทุนมากที่สุด คือ เงินออมส่วนที่เหลือจากการใช้จ่าย คิดเป็นร้อยละ 92.31 และอันดับสอง คือ ใช้ทั้งเงินออมและเงินกู้ คิดเป็นร้อยละ 6.73 สำหรับประสบการณ์ในการลงทุน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการลงทุนมากกว่า 1 – 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.99 อันดับสองคือ มีประสบการณ์ลงทุนน้อยกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.05 นอกจากนี้ประเภทของหลักทรัพย์ที่กลุ่มตัวอย่างเลือกลงทุนมากที่สุด คือ หุ้นสามัญ คิดเป็นร้อยละ 88.22 ประเภทหลักทรัพย์ที่กลุ่มตัวอย่างเลือกลงทุนมากเป็นอันดับสอง คือ ตราสารหนี้ (พันธบัตรและหุ้นกู้) คิดเป็นร้อยละ 6.97 ในขณะที่ ตราสารอนุพันธ์เป็นหลักทรัพย์ที่กลุ่มตัวอย่างเลือกลงทุนเป็นอันดับสาม โดยคิดเป็นร้อยละ 3.37

5.1.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

ผลจากการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) ทั้ง 20 ตัวแปร โดยใช้วิธีหมุนแกนแบบ Varimax สามารถจัดกลุ่มได้ 6 ปัจจัยใหม่ด้วยกัน และเมื่อนำทั้ง 6 ปัจจัย มาทำการวิเคราะห์ทางสถิติด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผลการวิจัยพบว่า จากทั้งหมด 6 ปัจจัย มีปัจจัยจำนวน 3 ปัจจัย ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ ปัจจัยด้านการวิเคราะห์ข้อมูลการลงทุนด้วยตนเอง ปัจจัยด้านคำแนะนำการลงทุน และปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ในการลงทุน โดยตัวแบบดังกล่าวสามารถอธิบายความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ของกลุ่มตัวอย่างได้ร้อยละ 11.70 ซึ่งแต่ละปัจจัยมีรายละเอียด ดังนี้

5.1.3.1 ปัจจัยด้านการวิเคราะห์ข้อมูลการลงทุนด้วยตนเอง ส่งผลเชิงบวกต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ทั้งในเรื่องการวิเคราะห์ข้อมูลการลงทุนด้วยตนเอง, การมีข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจจำนวนมาก, ข้อมูลสถานะตลาดในปัจจุบัน, ความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจ และข้อมูลจากบทวิเคราะห์ของบริษัทหลักทรัพย์ เนื่องจาก ในปัจจุบันเทคโนโลยีต่างๆ ทำให้บุคคลสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว ทำให้นักลงทุนมักมีแหล่งข้อมูลในการศึกษาและใช้ในการตัดสินใจที่มากขึ้น ส่งผลให้ปัจจัยด้านการวิเคราะห์ข้อมูลการลงทุนด้วยตนเองมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

5.1.3.2 ปัจจัยด้านคำแนะนำในการลงทุนส่งผลในทิศทางตรงกันข้ามต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ เนื่องจากความสัมพันธ์การถดถอยเป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม ทั้งในเรื่อง ข้อมูลจากคำแนะนำการลงทุนของเพื่อนหรือคนรู้จัก, ข้อมูลจากคำแนะนำการลงทุนของเจ้าหน้าที่การตลาด และข้อมูลจากคำแนะนำการลงทุนของคนในครอบครัว เนื่องจากคำแนะนำการลงทุนของเพื่อนหรือคนรู้จัก และคำแนะนำการลงทุนของคนในครอบครัว ต่างเป็นแหล่งข้อมูลที่ไม่ได้มีแหล่งที่มาที่น่าเชื่อถือ จึงอาจส่งผลให้นักลงทุนไม่เชื่อในคำแนะนำที่ได้รับ และตัดสินใจในทิศทางตรงกันข้าม สำหรับกรณีคำแนะนำการลงทุนของเจ้าหน้าที่การตลาด อาจเป็นแหล่งข้อมูลที่มาจากผู้เชี่ยวชาญ อย่างไรก็ตาม นักลงทุนต่างรู้ดีว่า เจ้าหน้าที่การตลาดที่ทำหน้าที่ในการแนะนำการลงทุนต่างมีส่วนได้ส่วนเสียสำหรับการผลักดันให้เกิดปริมาณการซื้อขายของนักลงทุน ซึ่งอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้ให้นักลงทุนไม่เชื่อถือ และตัดสินใจในทิศทางตรงกันข้ามกับคำแนะนำที่ได้รับ

5.1.3.3 ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ในการลงทุน ส่งผลเชิงบวกต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ทั้งในเรื่องประสบการณ์ในการลงทุน และความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความเสี่ยงและการลงทุน เนื่องจาก ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความเสี่ยงและการลงทุน และประสบการณ์ในการลงทุนจะเป็นการสร้างความมั่นใจในการตัดสินใจลงทุนให้กับนักลงทุน จึงส่งผลให้ ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ในการลงทุนส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

ในส่วนการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันในด้าน เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ ตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร ผลการวิจัยพบว่า เพศ, อายุ, รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ ที่แตกต่างกันไม่ได้ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ที่แตกต่างกัน ในขณะที่ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ระดับการศึกษาอาจเป็นได้ทั้งการสร้าง ความมั่นใจในการลงทุน และสาเหตุที่ทำให้ให้นักลงทุนลดความมั่นใจในการลงทุนลงได้ เนื่องจาก ระดับการศึกษาจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้คนมีความคิดและพฤติกรรมที่ต่างกัน เช่น ผู้ที่มีการศึกษาในระดับปริญญาเอกอาจมีความมั่นใจในการลงทุนในระดับสูงที่สุด โดยจะตัดสินใจลงทุนอย่างแน่วแน่ ในขณะที่ ผู้ที่มีการศึกษาในระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า อาจมีการพิจารณาเกี่ยวกับ ความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการลงทุนที่มากจนเกินไป จึงส่งผลให้ความมั่นใจในการลงทุนถูกลดทอนลง ดังนั้น ระดับการศึกษาจึงเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

5.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ประกอบการ

จากการศึกษาการวิจัยนี้ทำให้ทราบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ รวมไปถึงพฤติกรรมในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ซึ่งสามารถช่วยให้ผู้ประกอบการ เช่น บริษัทหลักทรัพย์, สถาบันการเงิน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศ ตลอดจนตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นำข้อมูลผลการศึกษามาทำงานวิจัยไปประกอบการตัดสินใจเพื่อพัฒนาหรือปรับปรุงการให้บริการ เพื่อให้ตอบสนองต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนทั่วไปได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นการขยายฐานลูกค้าในการลงทุน และเป็นการเพิ่มปริมาณการลงทุน ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ

ผู้วิจัยขอสรุปข้อเสนอแนะต่อผู้ประกอบการตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ และข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากการวิจัย เป็นหัวข้อ ดังนี้

5.2.1 ผู้ประกอบการควรส่งเสริมให้นักลงทุนรู้จักการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเองที่มากขึ้น และการสนับสนุนข้อมูลต่างๆ เพื่อใช้สำหรับการตัดสินใจลงทุน โดยจากผลการวิจัยพบว่า นักลงทุนใช้ปัจจัยด้านการวิเคราะห์ข้อมูลการลงทุนด้วยตนเองในการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยข้อมูลที่นักลงทุนใช้ คือ ข้อมูลสถานะตลาดในปัจจุบัน, ความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจ และข้อมูลจากบทวิเคราะห์ของบริษัทหลักทรัพย์ ซึ่งนักลงทุนให้ความสำคัญในระดับมาก นอกจากนี้ นักลงทุนยังให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์การลงทุนด้วยตนเอง และยังต้องการมีข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจเป็นจำนวนมากอีกด้วย

5.2.2 ผู้ประกอบการควรคำนึงถึงการให้คำแนะนำในการลงทุน โดยเฉพาะผู้ประกอบการที่เป็นบริษัทหลักทรัพย์หรือธนาคารพาณิชย์ ที่เกี่ยวข้องในส่วนของคำแนะนำการลงทุนของเจ้าหน้าที่การตลาด โดยผู้ประกอบการควรส่งเสริมให้นักลงทุนสามารถวิเคราะห์การลงทุนได้เองมากกว่าการแนะนำของเจ้าหน้าที่การตลาด

5.2.3 นอกจากการสนับสนุนข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจลงทุนให้กับนักลงทุนแล้ว ผู้ประกอบการส่งเสริมให้นักลงทุนทราบและเข้าใจเกี่ยวกับความเสี่ยงและการลงทุน ให้มากขึ้น โดยอาจอาศัยเทคโนโลยีในปัจจุบัน เช่น ห้องเรียนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต, การสื่อสาร หรือประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ และการสนทนาผ่านแอปพลิเคชัน เช่น ไลน์ เป็นต้น โดยการดำเนินการดังกล่าว นอกจากจะเป็นการสนับสนุนให้นักลงทุนเข้าใจเกี่ยวกับความเสี่ยงและการลงทุนมากขึ้น ช่องทางดังกล่าวยังสามารถเป็นช่องทางในการสื่อสาร แก้ไขปัญหาให้กับนักลงทุน ซึ่งสามารถพัฒนาไปเป็นข้อได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการได้อีกด้วย

ทั้งนี้ ผู้วิจัยหวังว่า ผลการศึกษานี้จะช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถขยายฐานลูกค้าที่เป็นนักลงทุน ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างรายได้เปรียบทางการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการได้ และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจซึ่งต้องการพัฒนาเศรษฐกิจผ่านการออมการลงทุน จะสามารถนำข้อมูลดังกล่าวประกอบการตัดสินใจลงทุนต่าง ๆ ได้

5.3 ข้อจำกัดในการวิจัย

ข้อมูลที่ได้จากการเก็บแบบสอบถาม เป็นข้อมูลที่รวบรวมจากแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือ เพื่อให้ได้คำถามในแบบสอบถามที่ครอบคลุมวัตถุประสงค์ในการวิจัย แต่ข้อมูลที่ได้รับอาจจำกัดอยู่แค่ในแบบสอบถามเท่านั้น ทั้งนี้ ข้อมูลที่สำคัญบางอย่างอาจต้องอาศัยข้อมูลเชิงลึกจากการสังเกต หรือการสัมภาษณ์เชิงลึกเพิ่มเติม นอกจากนี้ ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่เก็บในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ – มีนาคม พ.ศ. 2558 ดังนั้น ผู้ที่จะนำข้อมูลจากการวิจัยนี้ไปใช้ ความระมัดระวังการนำข้อมูลทางด้านประชากรศาสตร์และข้อมูลเชิงสถิติในการนำประประยุคต์ใช้ เนื่องจากข้อมูลที่เชื่อมโยงปัจจัยต่างๆ อาจมีการเปลี่ยนแปลงไปตามช่วงระยะเวลาได้

5.4 ข้อเสนอแนะงานวิจัยต่อเนื่อง

ในงานวิจัยนี้มีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

5.4.1 ควรเพิ่มเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลอื่นๆ เช่น การสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความเฉพาะเจาะจงและมีความหลากหลายมากขึ้น

5.4.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่นๆ รวมถึงปัจจัยภายนอกเพิ่มเติม เพื่อหาปัจจัยที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักลงทุนทั่วไปในประเทศได้ดียิ่งขึ้น

5.4.3 ควรมีการทำการวิจัยปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ในด้านอื่นๆ เพิ่มเติม เช่น ระดับการยอมรับความเสี่ยง สัดส่วนเงินออมต่อรายได้ เป็นต้น เพื่อทดสอบว่ามีปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจที่แตกต่างกันหรือไม่

รายการอ้างอิง

หนังสือ

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2546). *การใช้ SPSS for Window ในการวิเคราะห์ข้อมูล*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กุลชลี ไชยนันตา. (2539). กระบวนการตัดสินใจ. กรุงเทพฯ: ประยูรวงศ์.
- จรินทร์ เทศวานิช. (2542). *เงิน ตลาดเงิน และสถาบันการเงิน*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ภารดร ปรีดาศักดิ์. (2548). *หลักเศรษฐศาสตร์จุลภาค*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2556) ตลาดการเงินและการลงทุนในหลักทรัพย์ หลักสูตรผู้แนะนำการลงทุนด้านหลักทรัพย์. พิมพ์ครั้งที่ 16. กรุงเทพฯ : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- เพชร ชุมทรัพย์. (2544). *หลักการลงทุน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มารวย ผดุงสิทธิ์. (2548). *ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อดีต ปัจจุบัน และอนาคต*. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พรินติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ศรีเพ็ญ ทรัพย์มันชัย, มนวิภา ผดุงสิทธิ์, และนภดล ร่มโพธิ์. (2555). *การวิจัยทางธุรกิจ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ฟิสิกส์เซ็นเตอร์
- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย ฝ่ายการวิจัยความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ. (2544). *ภาษี การออมการลงทุนและการระดมทุนในตลาดการเงินของไทย*.
- สมคิด บางโม. (2548). *องค์การและการจัดการ*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒน์.
- สุโขทัยธรรมาธิราช, มหาวิทยาลัย. (2548). *การจัดการเชิงกลยุทธ์*. พิมพ์ครั้งที่ 3). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อัญญา ชันธวิทย์. (2546). *กลไกของตลาดการเงินในระบบเศรษฐกิจไทย*. กรุงเทพฯ: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- อัญญา ชันธวิทย์. (2546). *ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับตลาดเงินและตลาดทุน*. กรุงเทพฯ: สุขุมวิท มีเดีย.

วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ งานวิจัย และการค้นคว้าอิสระ

- กนกดล สิริวัฒนชัย. (2556). การตัดสินใจลงทุนในหุ้นของคนรุ่นใหม่ที่มีอายุระหว่าง 18-48 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร. (การค้นคว้าอิสระ). มหาวิทยาลัยรังสิต, สาขาบริหารธุรกิจ.
- กฤตภาส เลิศสงคราม. (2555). พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์.
- เกษมณี การินทร์. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุนในตราสารอนุพันธ์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, คณะบริหารธุรกิจ.
- จิรศักดิ์ จอมมงคล. (2550). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตราสารอนุพันธ์ของนักลงทุน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะบริหารธุรกิจ.
- ฐปณีย์ นามนิราศภย์. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ในประเทศไทย. (การค้นคว้าอิสระ). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, สาขาบริหารธุรกิจ.
- ธานินทร์ อุดมศรี. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือน ในตำบลหารแก้ว อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่. (การค้นคว้าอิสระ). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะเศรษฐศาสตร์.
- ธิดา ลือชาพัฒน์พร. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนตามบทวิเคราะห์ที่เผยแพร่ใน SSA Consensus (การค้นคว้าอิสระ). มหาวิทยาลัยรังสิต, คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการตลาด.
- ปณิดา แซ่ตั้ง และปาริชาติ ราชประดิษฐ์. (2556). พฤติกรรมการลงทุนเชิงจิตวิทยาโดยใช้ทฤษฎีความเล็งและผลตอบแทน กรณีศึกษาหลักทรัพย์จังหวัดพิษณุโลก. (งานวิจัย). มหาวิทยาลัยนเรศวร, คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ สาขาบริหารธุรกิจ.
- ปพิชญา บุญศรี. (2555). พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. (การค้นคว้าอิสระ). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะเศรษฐศาสตร์.
- พนมพร อัครชยานันท์ และคณะ. (2557). พฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตราสารทางการเงิน. (งานวิจัย). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, คณะสถิติประยุกต์ สาขาการวิเคราะห์ธุรกิจและการวิจัย.
- วิชชากร จันทิมา. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกนโยบายลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ กรณีศึกษาพนักงาน ธ.ก.ส. จังหวัดกำแพงเพชร. (งานวิจัย). มหาวิทยาลัยนเรศวร, คณะบริหารธุรกิจ.
- ศกุนตลา สุริยเถิง. (2556). รูปแบบและการตัดสินใจออมและลงทุนของกลุ่ม Gen Y ในเขตกรุงเทพมหานคร. (การค้นคว้าอิสระ). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, สาขาบริหารธุรกิจ.

- สุพร จรูญรังสี. (2546). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศไทยในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรรัตน์ ชัยวิรัตน์. (2555). การศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมและการลงทุนกับสถาบันการเงินและปัจจัยที่มีผลต่อการถือครองผลิตภัณฑ์ทางการเงิน. (งานวิจัย). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะเศรษฐศาสตร์.
- อนงค์นุช เทียนทอง และกัญญารัตน์ วงษ์ชมพู่. (2554). พฤติกรรมและรูปแบบการออมของพนักงานสถาบันการเงินและข้าราชการในจังหวัดอุดรธานี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, คณะวิทยาการจัดการ สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ.
- อนุสรณ์ โพธิ์ไทร. (2556). พฤติกรรมการออมและการลงทุนของ First Jobber ในเขตกรุงเทพมหานคร. (การค้นคว้าอิสระ). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, สาขาบริหารธุรกิจ.
- อุบลรัตน์ ศรีเกษ. (2556). พฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในหุ้นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (การค้นคว้าอิสระ). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะเศรษฐศาสตร์.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2558). *มูลค่าการซื้อขายแบ่งตามกลุ่มนักลงทุน*. สืบค้นได้จาก <http://marketdata.set.or.th/mkt/investortype.do?language=th&country=TH>.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2551). *ระบบการเงินไทย*. สืบค้นจาก http://www.bot.or.th/Thai/FinancialInstitutions/FIStructure/FI_System/THFISYS/Documents/Thai_FISystem.pdf.

ปราชญ์. (2551). *ทฤษฎีพฤติกรรมตัวแทนของนักลงทุน*. สืบค้นได้จาก <https://salamanderr.wordpress.com>.

วิสวัธ รุ่งเรืองผล. (2556). *กลยุทธ์การเปลี่ยนพฤติกรรมการลงทุนและการลงทุนของคนวัย 20-29 ปีสู่การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์*. บริหารธุรกิจ, 36(137), สืบค้นจาก <http://www.jba.tbs.tu.ac.th/files/jba137/article/JBA137Wittawat.pdf>.

สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *การลงทุน (Investment)*. สืบค้นได้จาก <http://www.tsi-thailand.org/index.php>.

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์. (2553). *ผลิตภัณฑ์ทางการเงิน*. สืบค้นได้จาก http://www.sec.or.th/webedu/content.html?menu_id=383.

MFC Fund. (2557). *ความเสี่ยงจากการลงทุน*. สืบค้นจาก http://www.mfcfund.com/th/topic/kl_InvestmentRisk.pdf.

Thaimutualfund. (2557). *การออมกับการลงทุน*. สืบค้นจาก <http://thaimutualfundaimc.com>.

The Shadow. (2549). *กระแสการหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ*. สืบค้นได้จาก <http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=theshadow&month=13-10-2006&group=11&gblog=3>.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิชาค้นคว้าอิสระ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามนี้ตามความเป็นจริงและครบถ้วน เพื่อที่จะทำให้ผลการวิจัยนี้ได้สมบูรณ์ตามความมุ่งหมาย โดยในส่วนข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับจากการทำแบบสอบถาม ทางผู้วิจัยจะเก็บรักษาเป็นความลับอย่างเคร่งครัด และไม่เปิดเผยต่อสาธารณชนในกรณีใดๆ ทั้งสิ้น ผลวิจัยที่ได้จากการศึกษาจะถูกนำไปใช้เพื่อประโยชน์เชิงวิชาการเท่านั้น

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมและประสบการณ์ในการเลือกลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่กรุณาสละเวลาร่วมมือในการตอบแบบสอบถามนี้

คำอธิบาย

นักลงทุนทั่วไปในประเทศ หมายถึง บุคคลธรรมดาและประชาชนทั่วไปที่มีสัญชาติไทย และมีความประสงค์ที่จะลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แสดงความจำนงค์เป็นลูกค้าโดยเปิดบัญชีซื้อ/ขาย เพื่อซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านบริษัทหลักทรัพย์ จำกัด ซึ่งเป็นสมาชิกของตลาดหลักทรัพย์ฯ

บัญชีเงินสด (Cash Account) หมายถึง บัญชีที่ต้องชำระค่าหลักทรัพย์เต็มจำนวนด้วยเงินสด โดยโบรกเกอร์จะพิจารณาอนุมัติวงเงินที่นักลงทุนจะสามารถใช้ซื้อหลักทรัพย์ และนักลงทุนต้องฝากเงินเพื่อเป็นหลักประกันร้อยละ 15 ทั้งนี้ นักลงทุนจะต้องชำระค่าซื้อหลักทรัพย์ภายใน 3 วันทำการนับจากวันที่ซื้อหลักทรัพย์ซึ่งนักลงทุนสามารถโอนเงินหรือตัดเงินผ่านบัญชีเงินฝากธนาคารอัตโนมัติได้ ส่วนในกรณีขายหลักทรัพย์ นักลงทุนจะได้รับชำระค่าขายหลักทรัพย์จากโบรกเกอร์ภายใน 3 วันทำการนับจากวันที่ขาย

บัญชีเงินฝาก (Cash Balance Account) หมายถึง บัญชีที่นักลงทุนสามารถซื้อหลักทรัพย์ได้เท่ากับจำนวนเงินที่นำมาฝากไว้กับทางโบรกเกอร์ก่อนการซื้อหลักทรัพย์ ทั้งนี้ เงินฝากของนักลงทุนจะได้รับดอกเบี้ยเงินฝากตามอัตราที่โบรกเกอร์กำหนด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมและประสบการณ์ในการเลือกลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่านมากที่สุด

1. ท่านมีการลงทุน หรือเคยลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ใช่หรือไม่
 - ☐ ใช่
 - ☐ ไม่ใช่ (จบบแบบสอบถาม)
2. การลงทุนของท่าน เป็นการลงทุนในประเภทการลงทุนทั่วไปใช่หรือไม่
 - ☐ ใช่
 - ☐ ไม่ใช่ (จบบแบบสอบถาม)
3. โปรดระบุประเภทของบัญชีที่ท่านใช้ในการลงทุน (เลือกคำตอบเพียง 1 ประเภท)
 - ☐ บัญชีเงินสด (Cash Account)
 - ☐ บัญชีเงินฝาก (Cash Balance Account)
 - ☐ บัญชีเครดิตบาลานซ์ (Credit Balance Account)
 - ☐ บัญชีซื้อขายตราสารอนุพันธ์ (Derivatives Trading Account)
4. วัตถุประสงค์ในการลงทุนของท่าน (สามารถเลือกคำตอบได้หลายข้อ)
 - ☐ เพื่อเสถียรภาพของรายได้
 - ☐ เพื่อสร้างผลตอบแทนให้สูงขึ้น
 - ☐ เพื่อกระจายความเสี่ยง
 - ☐ เพื่อการจัดการด้านภาษี
 - ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

5. ความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์โดยประมาณ
- ☐ ซื้อ หรือ ขาย ทุกวัน
 - ☐ ซื้อ หรือ ขาย ทุกสัปดาห์
 - ☐ ซื้อ หรือ ขาย ทุกเดือน
 - ☐ ซื้อ หรือ ขาย ทุก 3 เดือน
 - ☐ ซื้อ หรือ ขาย ทุก 6 เดือน
 - ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....
6. แหล่งที่มาของเงินทุนที่ท่านใช้ในการลงทุน
- ☐ เงินออมส่วนที่เหลือจากการใช้จ่าย
 - ☐ เงินกู้
 - ☐ ใช้ทั้งเงินออมและเงินกู้
 - ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....
7. ประสบการณ์ในการลงทุนของท่าน
- ☐ น้อยกว่า 1 ปี
 - ☐ มากกว่า 1 – 3 ปี
 - ☐ มากกว่า 3 - 6 ปี
 - ☐ มากกว่า 6 ปีขึ้นไป
8. ท่านลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทใด (หากมีหลายประเภท ให้เลือกตอบประเภทที่ท่านมีการซื้อขายบ่อยที่สุดเพียงประเภทเดียว)
- ☐ หุ้นสามัญ
 - ☐ ใบสำคัญแสดงสิทธิ หรือวอแรนท์
 - ☐ ตราสารหนี้ (พันธบัตรและหุ้นกู้)
 - ☐ ตราสารอนุพันธ์
 - ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุน

คำชี้แจง: ให้ท่านประเมินการลงทุนตามประเภทที่ท่านซื้อขายบ่อยที่สุดที่ท่านตอบในข้อ 8 ตามปัจจัยต่างๆ ต่อไปนี้ ว่าท่านเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย (✓)

ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด

ระดับคะแนน 5 เห็นด้วยมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 เห็นด้วยมาก

ระดับคะแนน 3 เห็นด้วยปานกลาง

ระดับคะแนน 2 เห็นด้วยน้อย

ระดับคะแนน 1 เห็นด้วยน้อยที่สุด

N/A ไม่สามารถประเมินได้

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุน	ระดับความเห็น					ไม่สามารถประเมินได้
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด	
ปัจจัยด้านแรงจูงใจ						
1. ท่านสามารถทำธุรกรรมในการลงทุนในหลักทรัพย์ได้สะดวก						
2. หลักทรัพย์ที่ท่านเลือกลงทุนให้ผลตอบแทนที่น่าพอใจ						
3. หลักทรัพย์ที่ท่านเลือกลงทุนให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีที่น่าพอใจ						
4. บริษัทหลักทรัพย์มีการส่งเสริมการลงทุนอย่างเหมาะสม เช่น ไม่มีขั้นต่ำในการทำธุรกรรม, การให้ของที่ระลึก, การให้คะแนนสะสม เป็นต้น						
5. หลักทรัพย์ที่ท่านเลือกลงทุนสามารถซื้อขายได้คล่อง						

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุน	ระดับความเห็น					ไม่สามารถ ประเมินได้
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด	
ปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร						
1. ท่านหาข้อมูลสภาวะตลาดในปัจจุบันก่อนการตัดสินใจลงทุนหลักทรัพย์						
2. ท่านชอบอ่านบทวิเคราะห์ของบริษัทหลักทรัพย์						
3. ท่านเชื่อในคำแนะนำเกี่ยวกับการลงทุนของคนในครอบครัว						
4. ท่านเชื่อในคำแนะนำการลงทุนของเจ้าหน้าที่การตลาด						
5. ท่านเชื่อในคำแนะนำการลงทุนของเพื่อน หรือคนรู้จัก						
ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเมือง						
1. ท่านให้ความสำคัญกับเรื่องอัตราเงินเฟ้อ						
2. ท่านเป็นคนติดตามข่าวสารเกี่ยวกับความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจ						
3. ท่านเป็นคนติดตามข่าวสารเกี่ยวกับความมีเสถียรภาพทางการเมือง						
4. ท่านให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยเงินฝากภายในประเทศ						
5. ท่านให้ความสำคัญกับความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจต่างประเทศ						

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุน	ระดับความเห็น					ไม่สามารถประเมินได้
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด	
ปัจจัยด้านความรู้ ประสบการณ์ในการลงทุน						
1. ท่านชอบวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง						
2. ท่านชอบที่จะมีข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจเป็นจำนวนมาก						
3. ท่านมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความเสี่ยงและการลงทุนในระดับมาก						
4. ท่านมีประสบการณ์ในการลงทุนในระดับมาก						

	การตัดสินใจ				
	5 ลงทุน แน่นอน	4 อาจจะลงทุน	3 ไม่แน่ใจ	2 อาจจะไม่ลงทุน	1 ไม่ลงทุน แน่นอน
ถ้าให้ตัดสินใจได้ใหม่ ท่านจะตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ท่านกำลังประเมินนี้หรือไม่					

ส่วนที่ 3 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องกับข้อมูลส่วนตัวของที่กำหนด ที่ตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่านมากที่สุด

1. เพศ
 - ☐ ชาย
 - ☐ หญิง
2. อายุ
 - ☐ ต่ำกว่า 20 – 30 ปี
 - ☐ 31 – 40 ปี
 - ☐ 41 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษา
 - ☐ ปริญญาตรี หรือต่ำกว่า
 - ☐ ปริญญาโท หรือสูงกว่า
4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
 - ☐ ต่ำกว่า 20,000 บาท
 - ☐ 20,000 – 30,000 บาท
 - ☐ 30,000 – 40,000 บาท
 - ☐ 40,000 – 50,000 บาท
 - ☐ 50,000 บาทขึ้นไป
 - ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....
5. อาชีพ
 - ☐ ข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - ☐ พนักงานบริษัทเอกชน
 - ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

จำนวนปัจจัยที่สกัดได้จากการวิเคราะห์ปัจจัยและค่าความแปรปรวนของตัวแปรอิสระที่สามารถอธิบายได้

Total Variance Explained									
Com ponent	Initial Eigenvalues			Extraction Sums of Squared			Rotation Sums of Squared		
				Loadings			Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
1	4.926	24.629	24.629	4.926	24.629	24.629	2.663	13.313	13.313
2	2.719	13.597	38.225	2.719	13.597	38.225	2.520	12.600	25.913
3	1.709	8.543	46.768	1.709	8.543	46.768	2.484	12.422	38.335
4	1.211	6.056	52.825	1.211	6.056	52.825	1.964	9.819	48.154
5	1.211	6.053	58.878	1.211	6.053	58.878	1.675	8.375	56.529
6	1.054	5.269	64.147	1.054	5.269	64.147	1.524	7.618	64.147
7	.845	4.225	68.372						
8	.783	3.915	72.287						
9	.679	3.394	75.682						
10	.640	3.201	78.883						
11	.633	3.163	82.046						
12	.540	2.702	84.749						
13	.503	2.515	87.264						
14	.496	2.479	89.742						
15	.435	2.174	91.917						
16	.388	1.941	93.858						
17	.364	1.819	95.677						
18	.324	1.622	97.299						
19	.285	1.425	98.724						
20	.255	1.276	100.000						
Extraction Method: Principal Component Analysis.									

ตารางที่ ข.2

ปัจจัยที่ได้จากการวิเคราะห์ปัจจัยและหมุนแกนแล้ว (Rotated Component Matrix)

Rotated Component Matrix ^a						
	Component					
	1	2	3	4	5	6
ความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจต่างประเทศ	0.781	0.435	0.435	0.435	0.435	0.435
อัตราดอกเบี้ยเงินฝากภายในประเทศ	0.707					
อัตราเงินเฟ้อ	0.691					
ความมีเสถียรภาพทางการเมือง	0.607					
ข้อมูลจากคำแนะนำการลงทุนของเพื่อนหรือคนรู้จัก	0.571	0.827	0.457	0.457	0.457	0.457
ข้อมูลจากคำแนะนำการลงทุนของเจ้าหน้าที่การตลาด		0.815				
ข้อมูลจากคำแนะนำการลงทุนของคนในครอบครัว		0.711				
การวิเคราะห์ข้อมูลการลงทุนด้วยตนเอง		-0.439				
การมีข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจจำนวนมาก	0.571	0.457	0.415	0.457	0.457	0.457
ข้อมูลสถานะตลาดในปัจจุบัน			0.716			
ความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจ			0.704			
ข้อมูลจากบทวิเคราะห์ของบริษัทหลักทรัพย์			0.624			
หลักทรัพย์ที่ลงทุนให้รายได้ที่สม่ำเสมอ	0.571	0.457	0.457	0.744	0.457	0.457
อัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์				0.656		
การส่งเสริมการลงทุนของบริษัทหลักทรัพย์				0.628		
สิทธิประโยชน์ทางภาษี				0.512		

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวพิชญา ชัยณรงค์เดชากุล
วันเดือนปีเกิด	3 มกราคม 2532
วุฒิการศึกษา	ปีการศึกษา 2553: บริหารธุรกิจบัณฑิต (การเงิน) คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ตำแหน่ง	นักตรวจสอบภายใน งานตรวจสอบภายใน คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล
ประสบการณ์ทำงาน	2556-ปัจจุบัน: นักตรวจสอบภายใน งานตรวจสอบภายใน คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล 2555-2555: เจ้าหน้าที่นักลงทุนสัมพันธ์ บริษัท อาร์เอส จำกัด (มหาชน) 2554-2555: เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ สำนักงานตรวจสอบ บริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด